

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 17. prosinca 2019.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2018/0178 (COD)

14970/19
ADD 1

EF 357
ECOFIN 1126
CODEC 1750
ENV 995
SUSTDEV 173

NAPOMENA O TOČKI „I”

Od:	Predsjedništvo
Za:	Odbor stalnih predstavnika
Br. dok. Kom.:	COM (2018) 353 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja – odobrenje konačnog kompromisnog teksta

Za delegacije se u nastavku nalazi konačni kompromisni tekst o navedenom prijedlogu Komisije.

UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Člankom 3. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) želi se uspostaviti unutarnje tržište koje je u službi održivog razvoja Europe i temelji se, među ostalim, na uravnoteženom gospodarskom rastu te visokoj razini zaštite i poboljšanja kvalitete okoliša.

¹ SL C 62, 15.2.2019., str. 103.

(2) Opća skupština UN-a donijela je 25. rujna 2015. novi globalni okvir za održivi razvoj, odnosno Program održivog razvoja do 2030.², u čijem su središtu ciljevi održivog razvoja kojima se obuhvaćaju tri stupa održivosti: upravljanje okolišem te socijalno i gospodarsko upravljanje. Komunikacijom Komisije od 22. studenoga 2016. o sljedećim koracima za održivu europsku budućnost³ ciljevi održivog razvoja povezuju se s okvirom politika Unije kako bi se osiguralo da se oni otpočetak uzimaju u obzir u svim Unijinim djelovanjima i inicijativama politika unutar Unije i globalno. U svojim zaključcima od 20. lipnja 2017.⁴ Vijeće Europske unije potvrdilo je zalaganje Unije i država članica za potpunu, usklađenu, sveobuhvatnu, integriranu i učinkovitu provedbu Programa 2030. u bliskoj suradnji s partnerima i drugim dionicima. Europska komisija objavila je 11. prosinca 2019. komunikaciju o europskom zelenom planu.

(3) Vijeće je 2016. u ime Unije sklopilo Pariški sporazum⁵. Člankom 2. stavkom 1. točkom (c) Pariškog sporazuma utvrđuje se cilj pojačavanja odgovora na klimatske promjene, među ostalim usklađivanjem financijskih tokova s nastojanjima usmjerenima na niske emisije stakleničkih plinova i razvoj otporan na klimatske promjene. U tom je kontekstu Europsko vijeće 12. prosinca 2019. usvojilo zaključke o klimatskim promjenama. S obzirom na to, ova Uredba predstavlja ključan korak prema ostvarenju klimatski neutralnog EU-a do 2050.

(4) Održivost i prijelaz na sigurno, klimatski neutralno i resursno učinkovitije kružno gospodarstvo otporno na klimatske promjene ključni su za osiguravanje dugoročne konkurentnosti gospodarstva Unije. Održivost je već dugo u središtu projekta Europske unije te je njezina socijalna i okolišna dimenzija priznata u Ugovorima.

² Promijeniti svijet: program održivog razvoja do 2030. (UN 2015.), dostupno na <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Odluka Vijeća (EU) 2016/1841 od 5. listopada 2016. o sklapanju, u ime Europske unije, Pariškog sporazuma donesenoga u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama (SL L 282, 19.10.2016., str. 4.).

(5) Komisija je u prosincu 2016. ovlastila stručnu skupinu na visokoj razini da izradi krovnu sveobuhvatnu strategiju Unije o održivom financiranju. U izvješću te stručne skupine na visokoj razini objavljenom 31. siječnja 2018.⁶ poziva se na stvaranje tehnički pouzdanog sustava klasifikacije na razini Unije kako bi se razjasnilo koje su djelatnosti „zelene” ili „održive”, počevši od ublažavanja klimatskih promjena.

(6) Komisija je u ožujku 2018. objavila Akcijski plan za financiranje održivog rasta⁷ u kojem se utvrđuje ambiciozna i sveobuhvatna strategija za održivo financiranje. Jedan od ciljeva utvrđenih u tom akcijskom planu jest preusmjeravanje tokova kapitala prema održivim ulaganjima u cilju ostvarivanja održivog i uključivog rasta. Uspostava jedinstvenog sustava klasifikacije održivih djelatnosti najvažnije je i najhitnije djelovanje predviđeno u navedenom akcijskom planu. Akcijskim planom potvrđuje se da se preusmjeravanje tokova kapitala prema održivijim djelatnostima mora temeljiti na zajedničkom sveobuhvatnom shvaćanju okolišne održivosti djelatnosti i ulaganja. Za početak, jasnim smjericama o djelatnostima za koje se može smatrati da doprinose okolišnim ciljevima trebalo bi doprinijeti informiranju ulagatelja o ulaganjima kojima se financiraju okolišno održive gospodarske djelatnosti. Dodatne smjernice o djelatnostima kojima se doprinosi drugim ciljevima održivosti, među ostalim socijalnim ciljevima, mogu se izraditi u kasnijoj fazi.

⁶ Završno izvješće stručne skupine EU-a na visokoj razini za održivo financiranje, „Financiranje održivoga europskoga gospodarstva”, dostupno na adresi: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ COM(2018) 97 final.

(6a) S obzirom na sistemsku prirodu globalnih okolišnih izazova, postoji potreba za sustavnim, budućnosti okrenutim pristupom okolišnoj održivosti kojim se nudi rješenje za sve veće negativne trendove poput klimatskih promjena, gubitka bioraznolikosti, prekomjerne potrošnje resursa na globalnoj razini, pojave novih prijetnji, uključujući opasne kemikalije i njihov kombinirani učinak, oskudice hrane, oštećenja ozonskog omotača, zakiseljavanja oceana, smanjenja količine slatke vode i promjena zemljišnih sustava.

(7) U Odluci br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁸ pozvalo se na povećanje financiranja iz privatnog sektora za rashode u vezi s okolišem i klimom, posebice uvođenjem poticaja i metodologija kojima se poduzeća potiču na mjerenje troškova poslovanja koji su povezani sa zaštitom okoliša te dobiti ostvarene korištenjem okolišnih usluga.

(8) Radi ostvarivanja ciljeva održivog razvoja u Uniji tokove kapitala potrebno je usmjeriti prema održivim ulaganjima. Važno je u potpunosti iskoristiti potencijal unutarnjeg tržišta za postizanje tih ciljeva i osigurati da se tokovi kapitala usmjereni prema održivim ulaganjima ne naruše na unutarnjem tržištu.

(8a) Zbog razmjera izazova i troškova povezanih s nedjelovanjem ili zakašnjelim djelovanjem potrebno je postupno usmjeravati financijski sustav prema podupiranju gospodarstva koje funkcionira na osnovi održivosti. Zato je nužno da održivo financiranje postane uobičajena praksa te treba voditi računa o učinku održivosti u odnosu na financijske proizvode i usluge.

⁸ Odluka br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o Općem programu djelovanja Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L 354/171, 28.12.2013.).

(9) Nuđenje financijskih proizvoda kojima se nastoje ostvariti okolišno održivi ciljevi djelotvoran je način usmjeravanja privatnih ulaganja u održive djelatnosti. Nacionalnim zahtjevima za stavljanje financijskih proizvoda ili korporativnih obveznica na tržište kao okolišno održivih ulaganja, među ostalim zahtjevima država članica i Unije na temelju kojih se relevantnim akterima na tržištu dopušta uporaba nacionalne oznake, želi se povećati povjerenje ulagatelja i razina svijesti o učinku na okoliš, osigurati vidljivost te riješiti bojazni u vezi s „manipulativnim zelenim marketingom”. Manipulativni zeleni marketing odnosi se na praksu stjecanja nepoštene konkurentske prednosti stavljanjem na tržište financijskog proizvoda kao okolišno prihvatljivog iako zapravo ne ispunjava osnovne okolišne standarde. Trenutačno u nekoliko država članica postoje sustavi označivanja. Ti se postojeći sustavi temelje na različitim taksonomijama za klasifikaciju okolišno održivih gospodarskih djelatnosti. S obzirom na političke obveze na temelju Pariškog sporazuma i na razini Unije, vjerojatno je da će sve više država članica uspostavljati sustave označivanja ili druge zahtjeve za sudionike na financijskim tržištima ili izdavatelje u pogledu financijskih proizvoda ili korporativnih obveznica koji se stavljaju na tržište kao okolišno održivi. Pritom bi države članice za potrebe određivanja ulaganja koja se mogu smatrati održivima rabile vlastite nacionalne taksonomije. Ako se takvi nacionalni zahtjevi budu temeljili na različitim kriterijima za određivanje gospodarskih djelatnosti koje se mogu smatrati okolišno održivima, ulagatelje će se odvratiti od prekograničnih ulaganja zbog poteškoća pri uspoređivanju različitih mogućnosti za ulaganja. Osim toga, gospodarski subjekti koji žele privući ulaganja iz cijele Unije morali bi u različitim državama članicama ispuniti različite kriterije kako bi se njihove djelatnosti smatrale okolišno održivima za potrebe tih različitih oznaka. Stoga će se zbog nedostatka jedinstvenih kriterija povećati troškovi i znatno destimulirati gospodarski subjekti, što u konačnici znači otežan pristup prekograničnim tržištima kapitala za održiva ulaganja.

Kriterije za utvrđivanje toga je li gospodarska djelatnost okolišno održiva trebalo bi uskladiti na razini Unije kako bi se uklonile prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta u pogledu prikupljanja sredstava za financiranje održivih projekata te spriječilo njihovo nastajanje u budućnosti. Takvim će usklađivanjem gospodarskim subjektima biti lakše prikupiti sredstva za financiranje svojih okolišno održivih prekograničnih djelatnosti jer će se njihove gospodarske djelatnosti moći usporediti na temelju jedinstvenih kriterija kako bi ih se moglo odabrati kao temeljna sredstva za okolišno održiva ulaganja. Time će se olakšati privlačenje prekograničnih ulaganja unutar Unije.

(10) Osim toga, ako sudionici na financijskim tržištima ulagateljima ne objasne kako se djelatnostima u koje ulažu doprinosi okolišnim ciljevima ili ako u svojem objašnjenju različito tumače pojam „okolišno održiva” gospodarska djelatnost, provjera i usporedba tih različitih financijskih proizvoda bit će nerazmjerno opterećenje za ulagatelje. Pokazalo se da to ulagatelje odvraća od ulaganja u okolišno održive financijske proizvode. Nadalje, nedostatak povjerenja ulagatelja ima znatne štetne učinke na tržište za održiva ulaganja. Osim toga, pokazalo se da nacionalna pravila ili inicijative koje se temelje na tržištu poduzete za rješavanje tog pitanja unutar nacionalnih granica dovode do rascjepkanosti unutarnjeg tržišta. Ako sudionici na financijskim tržištima objave na koji način i u kojoj mjeri financijski proizvodi koje nude kao okolišno održive zaista ispunjavaju kriterije za okolišno održive gospodarske djelatnosti na temelju ove Uredbe te za takve objave rabe zajedničke kriterije diljem Unije, to će ulagateljima pomoći da usporede mogućnosti za prekogranična ulaganja i potaknuti trgovačka društva u koja se ulaže da svoje poslovne modele učine održivijima. Usto, ulagatelji će s većim povjerenjem ulagati u okolišno održive financijske proizvode diljem Unije, čime će se poboljšati funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

(11) Kako bi se uklonile postojeće prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i spriječilo nastajanje takvih prepreka u budućnosti, od država članica i Unije trebalo bi zahtijevati da pri utvrđivanju zahtjeva za sudionike na financijskim tržištima ili izdavatelje radi označivanja financijskih proizvoda ili korporativnih obveznica koji se stavljaju na tržište kao okolišno održivi na nacionalnoj razini i razini Unije rabe zajednički pojam okolišno održivog ulaganja. Odredbama u aktualnoj uredbi koje se odnose na programe poreznih poticaja na temelju certifikata koji su postojali i prije stupanja na snagu ove Uredbe ne dovode se u pitanje nadležnosti Unije i država članica u pogledu poreznih odredaba, kako su utvrđene Ugovorima.

(12) Utvrđivanje kriterija za okolišno održive gospodarske djelatnosti moglo bi poslužiti kao poticaj gospodarskim subjektima koji nisu obuhvaćeni ovom Uredbom da na svojim internetskim stranicama na dobrovoljnoj osnovi otkriju i objave informacije o okolišno održivim gospodarskim djelatnostima koje provode. Tim informacijama pomoći će se sudionicima na financijskim tržištima i drugim relevantnim akterima na financijskim tržištima da lakše utvrde koji gospodarski subjekti provode okolišno održive gospodarske djelatnosti, a usto će se tim gospodarskim subjektima olakšati prikupljanje sredstava za financiranje svojih okolišno održivih djelatnosti.

(13) Klasifikacijom okolišno održivih gospodarskih djelatnosti na razini Unije trebalo bi omogućiti izradu budućih politika Unije kojima se podupire održivo financiranje, uključujući standarde u cijeloj Uniji za okolišno održive financijske proizvode i, u konačnici, uspostavu oznaka kojima se formalno priznaje usklađenost s tim standardima diljem Unije, te bi trebala poslužiti kao osnova za druge gospodarske i regulatorne mjere. Jedinствени pravni zahtjevi za razmatranje stupnja okolišne održivosti ulaganja, utemeljeni na jedinstvenim kriterijima za okolišno održive gospodarske djelatnosti, nužni su kao osnova za buduće zakonodavstvo Unije kojem je cilj olakšati preusmjeravanje ulaganja prema okolišno održivim gospodarskim djelatnostima.

(14) U kontekstu ostvarivanja ciljeva održivog razvoja u Uniji političke odluke, kao što je osnivanje Europskog fonda za strateška ulaganja, djelotvorno su doprinijele usmjeravanju privatnih ulaganja i javne potrošnje prema održivim ulaganjima. U Uredbi (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća⁹ utvrđeno je da 40 % horizontalnih ulaganja u infrastrukturne i inovacijske projekte u okviru Europskog fonda za strateška ulaganja treba biti povezano s klimom. Zajednički kriteriji za održivost gospodarskih djelatnosti, među kojima je učinak na okoliš, mogli bi biti osnova za slične buduće inicijative Unije za pokretanje ulaganja kojima se nastoje ostvariti ciljevi povezani s klimom ili drugi okolišni ciljevi.

(15) Kako zbog različitog poimanja okolišno održivih gospodarskih djelatnosti ne bi došlo do rascjepkanosti tržišta i narušavanja interesa potrošača, nacionalni zahtjevi koje bi sudionici na financijskim tržištima ili izdavatelji trebali ispuniti ako financijske proizvode ili korporativne obveznice žele staviti na tržište kao okolišno održive trebali bi se temeljiti na jedinstvenim kriterijima za okolišno održive gospodarske djelatnosti. Ti sudionici na financijskim tržištima ili izdavatelji uključuju sudionike na financijskim tržištima koji nude okolišno održive financijske proizvode i nefinancijska trgovačka društva koja izdaju okolišno održive korporativne obveznice.

⁹ Uredba (EU) 2017/2396 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017. o izmjeni uredaba (EU) br. 1316/2013 i (EU) 2015/1017 u pogledu produljenja trajanja Europskog fonda za strateška ulaganja i uvođenja tehničkih poboljšanja za taj fond i Europski savjetodavni centar za ulaganja (SL L 345, 27.12.2017., str. 34).

(16) Kako se ne bi narušili interesi potrošača, upravitelji fondova i institucijski ulagatelji koji nude financijske proizvode trebali bi objaviti na koji se način i u kojoj mjeri kriteriji za okolišno održive gospodarske djelatnosti rabe za određivanje okolišne održivosti ulaganja. Objavljenim informacijama trebalo bi omogućiti ulagateljima da utvrde postotni udio ulaganja kojim se financiraju okolišno održive gospodarske djelatnosti u odnosu na sve gospodarske djelatnosti, a time i stupanj okolišne održivosti ulaganja. Ako se financijskim proizvodom ulaže u gospodarsku djelatnost kojom se doprinosi okolišnom cilju, u informacijama koje je potrebno objaviti trebalo bi pobliže odrediti okolišni cilj ili okolišne ciljeve kojima se doprinosi ulaganjima na kojima se financijski proizvod temelji te na koji se način i u kojoj mjeri ulaganjima na kojima se temelji financijski proizvod financiraju okolišno održive gospodarske djelatnosti, među ostalim pojednosti o udjelima poticajnih odnosno prijelaznih djelatnosti. Komisija bi trebala pobliže odrediti informacije koje je potrebno objaviti u tu svrhu. Te informacije trebale bi omogućiti nacionalnim nadležnim tijelima da lako provjere usklađenost s obvezom objave i provedu tu obvezu u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Ako sudionici na financijskim tržištima ne uzimaju u obzir kriterije za okolišno održiva ulaganja, trebali bi o tome dati izjavu.

(16 -a) U smjernicama Komisije o nefinancijskim informacijama, u kojima se nalazi dodatak za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom (2019/C 209/01), preporučuje se da bi velika trgovačka društva trebala izvješćivati o određenim ključnim pokazateljima uspješnosti povezanim s klimom na temelju okvira utvrđenog ovom Uredbom. Konkretno, informacijama o udjelu takvog prometa velikih nefinancijskih trgovačkih društava, kapitalnih rashoda (CapEx) ili operativnih rashoda (OpEx), koji su povezani s okolišno održivim gospodarskim djelatnostima, te ključnim pokazateljima uspješnosti posebno izrađenima za velika financijska trgovačka društva pružaju se korisne informacije ulagateljima koji su zainteresirani za trgovačka društva čijim se proizvodima i uslugama znatno doprinosi bilo kojem od okolišnih ciljeva utvrđenih u ovoj Uredbi. Stoga je primjereno zahtijevati da ta velika trgovačka društva na godišnjoj osnovi objavljuju takve ključne pokazatelje uspješnosti te dodatno razraditi spomenuti zahtjev u delegiranim aktima, posebno u pogledu velikih financijskih trgovačkih društava. Iako bi proširenje primjene takvog zahtjeva na manja trgovačka društva predstavljalo nerazmjerno opterećenje, ta trgovačka društva mogu dobrovoljno odlučiti objaviti te informacije.

(16a) Obvezom objave utvrđenom u ovoj Uredbi dopunjuju se pravila o objavama sadržana u Uredbi 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga. Kako bi se povećala transparentnost te kako bi sudionici na financijskim tržištima krajnjim ulagateljima pružili objektivno mjerilo usporedbe u pogledu udjela ulaganja kojima se financiraju okolišno održive gospodarske djelatnosti, ovom se Uredbom dopunjuju zahtjevi za objavu u pravilima o predugovornoj i periodičkoj transparentnosti i transparentnosti s pomoću internetskih stranica iz Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga. Uredbom 2019/2088 pod „održivim ulaganjima” obuhvaćaju se ulaganja kojima se nastoje ostvariti okolišni ciljevi, a koja bi, među ostalim, trebala obuhvaćati ulaganja u „okolišno održive gospodarske djelatnosti” u smislu ove Uredbe.

Održiva ulaganja, uključujući okolišno održiva ulaganja, trebala bi ispunjavati zahtjev da se njima „ne nanosi bitna šteta” iz članka 2. stavka 17. Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga.

Kako bi se osigurala pouzdanost, usklađenost i usporedivost objava povezanih s održivosti na financijskim tržištima, u objavama povezanim s ovom Uredbom trebalo bi rabiti postojeće pokazatelje održivosti u mjeri u kojoj je to izvedivo u skladu s izvješćem Europskog parlamenta o vlastitoj inicijativi o održivom financiranju od 29. svibnja 2018. U tom kontekstu, kriteriji tehničke provjere trebali bi se, u mjeri u kojoj je to izvedivo, temeljiti na pokazateljima održivosti iz Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga.

(16e) U pogledu gospodarskih djelatnosti koje provode poduzeća koja nisu obvezna objavljivati informacije na temelju ove Uredbe mogli bi postojati iznimni slučajevi u kojima sudionici na financijskim tržištima iz opravdanih razloga ne mogu dobiti relevantne informacije kako bi pouzdano utvrdili usklađenost s kriterijima tehničke provjere. U takvim iznimnim slučajevima te samo za gospodarske djelatnosti za koje se ne mogu dobiti potpune, pouzdane i pravodobne informacije, sudionici na financijskim tržištima mogu provesti dopunske procjene i ocjene na temelju informacija iz drugih izvora. Takvim procjenama i ocjenama trebalo bi nadoknaditi samo ograničene i određene dijelove traženih podatkovnih elemenata te bi njima trebalo postići razborit ishod. Kako bi se ulagateljima pružile jasne i nedvosmislene objave, sudionici na financijskim tržištima trebali bi jasno objasniti osnovu za svoje zaključke i razloge zbog kojih moraju raditi takve dopunske procjene i ocjene u svrhu objave krajnjim ulagateljima.

(17) Kako se obvezu objave ne bi zaobišlo, tu bi obvezu trebalo primjenjivati i kada se financijski proizvodi nude kao proizvodi kojima se promiču okolišna obilježja, uključujući one čiji je cilj zaštita okoliša u širem smislu.

(18) Za potrebe određivanja okolišne održivosti gospodarske djelatnosti trebalo bi sastaviti iscrpan popis okolišnih ciljeva. Šest okolišnih ciljeva trebali bi biti: ublažavanje klimatskih promjena, prilagodba klimatskim promjenama, održiva uporaba i zaštita vodnih i morskih resursa, prijelaz na kružno gospodarstvo, sprječavanje i kontrola onečišćenja te zaštita i obnova bioraznolikosti i ekosustavâ.

(18a) Gospodarskom djelatnošću kojom se promiče cilj ublažavanja klimatskih promjena trebalo bi znatno doprinijeti stabilizaciji emisija stakleničkih plinova izbjegavanjem ili smanjivanjem tih emisija ili poboljšanjem uklanjanja stakleničkih plinova. Ta gospodarska djelatnost trebala bi biti u skladu s dugoročnim ciljem u pogledu temperature iz Pariškog sporazuma. Taj okolišni cilj trebalo bi tumačiti u skladu s relevantnim pravom Unije, među ostalim Direktivom Vijeća 2009/31/EZ o geološkom skladištenju ugljikova dioksida.

(18aa) Gospodarskom djelatnošću kojom se promiče cilj prilagodbe klimatskim promjenama trebalo bi znatno doprinijeti smanjenju ili sprječavanju nepovoljnog učinka trenutačne ili buduće klime ili rizikâ od nepovoljnog učinka na samu tu djelatnost ili ljude, prirodu i imovinu. Taj okolišni cilj trebalo bi tumačiti u skladu s relevantnim pravom Unije i Okvirom iz Sendaija za smanjenje rizika od katastrofa 2015. – 2030.

(18b) Okolišni cilj održive uporabe i zaštite vodnih i morskih resursa trebalo bi tumačiti u skladu s relevantnim pravom Unije, među ostalim Uredbom (EU) br. 1380/2013¹⁰, direktivama 2000/60/EZ¹¹, 2006/7/EZ¹², 2006/118/EZ¹³, 2008/56/EZ¹⁴ i 2008/105/EZ¹⁵ Europskog parlamenta i Vijeća, direktivama Vijeća 91/271/EEZ¹⁶, 91/676/EEZ¹⁷ i 98/83/EZ¹⁸, Odlukom Komisije (EU) 2017/848¹⁹ i komunikacijama Komisije od 18. srpnja 2007. pod naslovom „Rješavanje problema nestašice vode i suše u Europskoj uniji”, od 14. studenoga 2012. pod naslovom „Plan zaštite europskih vodnih resursa”, od 15. studenoga 2012. pod naslovom „Provjera prikladnosti politike EU-a o slatkim vodama” te od 11. ožujka 2019. pod naslovom „Strateški pristup Europske unije lijekovima u okolišu”.

-
- ¹⁰ Uredba (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL L 354, 28.12.2013., str. 22.).
- ¹¹ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str.1.)
- ¹² Direktiva 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o upravljanju kvalitetom vode za kupanje i stavljanju izvan snage Direktive 76/160/EEZ (SL L 64, 4.3.2006., str. 37.).
- ¹³ Direktiva 2006/118/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja i pogoršanja stanja (SL L 372, 27.12.2006., str. 19.).
- ¹⁴ Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.).
- ¹⁵ Direktiva 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.).
- ¹⁶ Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL L 135, 30.5.1991., str. 40.).
- ¹⁷ Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL L 375, 31.12.1991., str. 1–8.).
- ¹⁸ Direktiva Vijeća 98/83/EZ od 3. studenoga 1998. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (SL L 330, 5.12.1998., str. 32.).
- ¹⁹ Odluka Komisije (EU) 2017/848 od 17. svibnja 2017. o utvrđivanju kriterija i metodoloških standarda za dobro stanje okoliša morskih voda, kao i specifikacija i standardiziranih metoda za praćenje i procjenu te o stavljanju izvan snage Odluke 2010/477/EU (SL L 125, 18.5.2017., str. 43.).

(18c) Okolišni cilj prijelaza na kružno gospodarstvo trebalo bi tumačiti u skladu s relevantnim pravom Unije u području kružnoga gospodarstva, otpada i kemikalija, među ostalim uredbama 1013/2006²⁰, 1907/2006²¹ i 2019/1021²², direktivama 2008/98/EZ²³, 94/62/EZ²⁴, 2000/53/EZ²⁵, 2006/66/EZ²⁶, 2011/65/EU²⁷, 2012/19/EU²⁸, 2010/75/EU²⁹, (EU) 2019/883³⁰ i (EU) 2019/904³¹ Europskog parlamenta i Vijeća, direktivom Vijeća 1999/31/EZ³², Uredbom Komisije (EU) br. 1357/2014³³, odlukama Komisije 2000/532/EZ³⁴ i 2014/955/EU³⁵ i komunikacijama Komisije od 2. prosinca 2015. pod naslovom „Zatvaranje kruga – akcijski plan EU-a za kružno gospodarstvo” te od 16. siječnja 2018. pod naslovom „Europska strategija za plastiku u kružnom gospodarstvu”.

-
- ²⁰ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1–98.).
- ²¹ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1–850.) s izmjenama.
- ²² Uredba (EU) 2019/1021 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o postojanim organskim onečišćujućim tvarima (SL L 169, 25.6.2019., str. 45.).
- ²³ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).
- ²⁴ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).
- ²⁵ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34.).
- ²⁶ Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.9.2006., str. 1.).
- ²⁷ Direktiva 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u električnoj i elektroničkoj opremi Tekst značajan za EGP (SL L 174, 1.7.2011., str. 88–110.).
- ²⁸ Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).
- ²⁹ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).
- ³⁰ Direktiva (EU) 2019/883 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o lučkim uređajima za prihvrat isporuke broskog otpada, izmjeni Direktive 2010/65/EU i stavljanju izvan snage Direktive 2000/59/EZ (SL L 151, 7.6.2019., str. 116.).
- ³¹ Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12.6.2019., str. 1–19.).
- ³² Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.).
- ³³ Uredba Komisije (EU) br. 1357/2014 od 18. prosinca 2014. o zamjeni Priloga III. Direktivi 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 365, 19.12.2014., str. 89.).
- ³⁴ Odluka Komisije od 3. svibnja 2000. koja zamjenjuje Odluku 94/3/EZ o popisu otpada u skladu s člankom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 75/442/EEZ o otpadu i Odluku Vijeća 94/904/EZ o utvrđivanju popisa opasnog otpada u skladu s člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ o opasnom otpadu (SL L 226, 6.9.2000., str. 3.).
- ³⁵ Odluka Komisije od 18. prosinca 2014. o izmjeni Odluke 2000/532/EZ o popisu otpada u skladu s Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 370, 30.12.2014., str. 44.).

Gospodarskom djelatnošću može se znatno doprinijeti cilju kružnoga gospodarstva na nekoliko načina, među ostalim povećanjem trajnosti, mogućnosti popravka, nadogradnje i ponovne uporabljivosti proizvoda, smanjenjem uporabe resursa s pomoću dizajna i odabira materijala, olakšavanjem prenamjene, rastavljanja i rasklapanja u stambenom i građevinskom sektoru, osobito radi smanjenja uporabe građevnih materijala i promicanja njihove ponovne uporabe, i razvojem poslovnih modela „proizvod kao usluga” te kružnih vrijednosnih lanaca s ciljem da se proizvodi, komponente i materijali održavaju na najvišoj razini korisnosti i vrijednosti. Slično tome, smanjenje udjela opasnih tvari u materijalima i proizvodima tijekom cijelog životnog ciklusa, među ostalim zamjenom tih tvari sigurnijim alternativama, trebalo bi biti barem u skladu s usklađenim pravnim zahtjevima utvrđenima na razini Unije. Gospodarskom djelatnošću može se znatno doprinijeti cilju kružnoga gospodarstva smanjenjem stvaranja otpada od hrane u proizvodnji, preradi, izradi ili distribuciji.

(18d) Okolišni cilj sprječavanja i kontrole onečišćenja trebalo bi tumačiti u skladu s relevantnim pravom Unije, među ostalim direktivama 2000/60/EZ, 2004/35/EZ³⁶, 2004/107/EZ³⁷, 2006/118/EZ, 2008/50/EZ³⁸, 2008/105/EZ, 2010/75/EU, 2016/802/EU³⁹ i 2016/2284/EU⁴⁰ Europskog parlamenta i Vijeća.

³⁶ Direktiva 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.).

³⁷ Direktiva 2004/107/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o arsenu, kadmiju, živi, niklu i policikličkim aromatskim ugljikovodicima u zraku (SL L 23, 26.1.2005., str. 3.), *kako je izmijenjena Direktivom Komisije (EU) 2015/1480 od 28. kolovoza 2015. (SL L 226, 29.8.2015., str. 4).*

³⁸ Direktiva 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu (SL L 152, 11.6.2008., str. 1.).

³⁹ Direktiva (EU) 2016/802 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o smanjenju sadržaja sumpora u određenim tekućim gorivima (SL L 132, 21.5.2016., str. 58.).

⁴⁰ Direktiva (EU) 2016/2284 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o smanjenju nacionalnih emisija određenih atmosferskih onečišćujućih tvari (SL L 344, 17.12.2016., str. 1.).

(19) Okolišni cilj zaštite i obnove bioraznolikosti i ekosustavâ trebalo bi tumačiti u skladu s relevantnim pravom Unije, među ostalim uredbama br. 995/2010⁴¹, br. 1143/2014⁴² i br. 511/2014⁴³ i Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁴, direktivama Vijeća 91/676/EEZ⁴⁵ i 92/43/EEZ⁴⁶, komunikacijama Komisije od 21. svibnja 2003. pod naslovom „Provedba zakona, upravljanje i trgovina u području šuma (FLEGT)”, od 3. svibnja 2011. pod naslovom „Naše životno osiguranje, naš prirodni kapital: strategija EU-a o biološkoj raznolikosti do 2020.”, od 6. svibnja 2013. pod naslovom „Zelena infrastruktura – Jačanje prirodnog kapitala Europe”, od 26. veljače 2016. pod naslovom „Akcijски plan EU-a za suzbijanje nezakonite trgovine divljom faunom i florom” i od 23. srpnja 2019. „Pojačanje djelovanja EU-a za zaštitu i obnovu svjetskih šuma” te Uredbom Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima⁴⁷.

(19aa) Gospodarskom djelatnošću može se znatno doprinijeti cilju zaštite i obnove bioraznolikosti i ekosustavâ na više načina, među ostalim i zaštitom, očuvanjem ili obnovom bioraznolikosti i ekosustavâ, kao i poboljšanjem usluga ekosustava. Te su usluge razvrstane u četiri kategorije, odnosno opskrbu, uključujući opskrbu hranom i vodom; regulaciju, uključujući kontrolu klime i bolesti; potporu, uključujući cikluse hranjivih tvari i proizvodnju kisika te kategoriju kulture, među ostalim duhovne i rekreacijske koristi.

⁴¹ Uredba (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12.11.2010., str. 23.).

⁴² Uredba (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (SL L 317, 4.11.2014., str. 35.).

⁴³ Uredba (EU) br. 511/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama usklađivanja za korisnike Protokola iz Nagoye o pristupu genetskim resursima te poštenoj i pravičnoj podjeli dobiti koja proizlazi iz njihova korištenja u Uniji (SL L 150, 20.5.2014., str. 59.).

⁴⁴ Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 020, 26.1.2010., str. 7.).

⁴⁵ Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL L 375, 31.12.1991., str. 1.).

⁴⁶ Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.).

⁴⁷ Uredba Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima (SL L 61, 3.3.1997., str. 1–69.).

(19a) U kontekstu ove Uredbe „održivo gospodarenje šumama” trebalo bi tumačiti uzimajući u obzir prakse i uporabu šuma i šumskih zemljišta kojima se doprinosi poboljšanju bioraznolikosti ili zaustavljanju odnosno sprječavanju degradacije ekosustavâ, krčenja šuma i gubitka staništa; uzimajući u obzir nadzor i uporabu šuma i šumskih zemljišta na način i u mjeri kojima se održava njihova bioraznolikost, produktivnost, sposobnost regeneracije, vitalnost i njihov sadašnji i budući potencijal da ispune relevantne ekološke, gospodarske i socijalne funkcije na lokalnoj, nacionalnoj i globalnoj razini te kojima se ne uzrokuje šteta drugim ekosustavima, kako je definirano u Rezoluciji H1 – Opće smjernice za održivo upravljanje šumama u Europi na ministarskoj konferenciji o zaštiti šuma u Europi 1993; te uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2018/841[2], Uredbu (EU) br. 995/2010[3], Direktivu (EU) 2018/2001[4] i komunikaciju „Nova strategija EU-a za šume: za šume i sektor koji se temelji na šumama”⁴⁸,

(19b) U kontekstu ove Uredbe „energetska učinkovitost” rabi se u širem smislu te bi je trebalo razmatrati uzimajući u obzir relevantno pravo Unije, među ostalim Direktivu 2012/27/EU⁴⁹, Direktivu (EU) 2018/844⁵⁰, kao i propise o proizvodima utvrđene na temelju Direktive 2009/125/EZ⁵¹ i Uredbe (EU) 2017/1369⁵².

⁴⁸ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija COM(2013) 659 final.

⁴⁹ Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ; Direktiva (EU) 2018/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o izmjeni Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (SL L 328, 21.12.2018., str. 210–230.).

⁵⁰ Direktiva (EU) 2018/844 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2010/31/EU o energetske svojstvima zgrada i Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (SL L 156, 19.6.2018., str. 75–91.).

⁵¹ Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju (SL L 285, 31.10.2009., str. 10–35.).

⁵² Uredba (EU) 2017/1369 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o utvrđivanju okvira za označivanje energetske učinkovitosti i o stavljanju izvan snage Direktive 2010/30/EU (SL L 198, 28.7.2017., str. 1–23.).

(20) Za svaki okolišni cilj trebalo bi utvrditi jedinstvene kriterije na temelju kojih se gospodarske djelatnosti mogu smatrati djelatnostima kojima se znatno doprinosi tom cilju. Jedan od elemenata jedinstvenih kriterija trebao bi biti izbjegavanje nanošenja bitne štete okolišnim ciljevima utvrđenima u ovoj Uredbi. Time bi se izbjeglo da se ulaganja smatraju okolišno održivima, a da se gospodarskim djelatnostima koje imaju koristi od tih ulaganja istodobno šteti okolišu u mjeri koja premašuje njihov doprinos okolišnom cilju. Kriterijima bi trebalo uzeti u obzir životni ciklus proizvoda i usluga koji se pružaju tom gospodarskom djelatnošću, među ostalim dokaze iz postojećih procjena životnog ciklusa, posebno uzimajući u obzir njihovu proizvodnju, uporabu i kraj životnog vijeka, uz učinke same gospodarske djelatnosti na okoliš.

(21) Podsjećajući na zajedničku obvezu Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije da provode načela sadržana u Europskom stupu socijalnih prava radi potpore održivom i uključivom rastu te uvažavajući relevantnost međunarodnih minimalnih ljudskih i radničkih prava i standarda, usklađenost s minimalnim zaštitnim mjerama trebala bi biti uvjet da se gospodarske djelatnosti mogu smatrati okolišno održivima. Zbog toga bi gospodarske djelatnosti trebalo smatrati okolišno održivima samo ako se provode u skladu sa Smjernicama OECD-a za multinacionalna poduzeća i vodećim načelima UN-a o poslovanju i ljudskim pravima, među ostalim Deklaracijom Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu, osam temeljnih konvencija Međunarodne organizacije rada i Međunarodnom poveljom o ljudskim pravima. U temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada definiraju se ljudska i radnička prava koja bi trgovačka društva trebala poštovati. Nekoliko tih međunarodnih standarda sadržano je u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, posebno zabrana ropstva i prisilnog rada te načelo nediskriminacije. Tim minimalnim zaštitnim mjerama ne dovodi se u pitanje primjena strožih zahtjeva u pogledu okoliša, zdravlja i sigurnosti te socijalne održivosti iz prava Unije, kada je to primjenjivo.

Pri provedbi tih minimalnih zaštitnih mjera, poduzeća bi trebala poštovati načelo da se „ne nanosi bitna šteta” u smislu Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga, uključujući regulatorne tehničke standarde kojima se dodatno razrađuje to načelo.

(21a) Kako bi se osigurala usklađenost ove Uredbe i Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga, ovom bi Uredbom trebalo izmijeniti Uredbu 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga da bi se uveli regulatorni tehnički standardi koje su zajednički izradila europska nadzorna tijela kako bi se dodatno razradile pojedinosti o prikazu i sadržaju informacija u vezi s načelom da se „ne nanosi bitna šteta”. Ti regulatorni tehnički standardi trebali bi biti usklađeni sa sadržajem, metodologijama i prikazom pokazatelja u vezi s nepovoljnim učincima iz članka 4. stavaka 6. i 7. Također bi trebali biti usklađeni s načelima sadržanima u Europskom stupu socijalnih prava, Smjernicama OECD-a za multinacionalna poduzeća, vodećim načelima UN-a o poslovanju i ljudskim pravima, među ostalim Deklaracijom Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu, osam temeljnih konvencija Međunarodne organizacije rada i Međunarodnom poveljom o ljudskim pravima.

Za potrebe članka 16.c ove Uredbe, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo („EBA”), Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje („EIOPA”) i Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala („ESMA”) (zajednički poznati kao europska nadzorna tijela, „europska nadzorna tijela”) osnovani Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća, Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća trebali bi, u okviru Zajedničkog odbora, izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se dopunili članci 2., 8., 9. i 11. Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga.

(22) S obzirom na specifične tehničke podatke potrebne za procjenu učinka gospodarske djelatnosti na okoliš te brze promjene u području znanosti i tehnologije, kriterije za okolišno održive gospodarske djelatnosti trebalo bi redovito prilagođavati tim promjenama. Kako bi kriteriji bili ažurirani te utemeljeni na znanstvenim dokazima i doprinosima stručnjaka i relevantnih dionika, trebalo bi detaljnije razraditi uvjete za različite gospodarske djelatnosti u pogledu znatnog doprinosa i bitne štete te bi ih trebalo redovito ažurirati. U tu bi svrhu Komisija trebala utvrditi detaljne i prilagođene kriterije tehničke provjere za različite gospodarske djelatnosti na temelju tehničkog doprinosa višedioničke Platforme za održivo financiranje.

(23) Neke gospodarske djelatnosti imaju negativan učinak na okoliš, a znatan doprinos jednom okolišnom cilju ili više njih može se postići smanjenjem takvog negativnog učinka. Za te gospodarske djelatnosti primjereno je utvrditi kriterije tehničke provjere kojima se zahtijeva znatno poboljšanje okolišne učinkovitosti u usporedbi s, među ostalim, industrijskim prosjekom, uz istodobno izbjegavanje učinaka vezanosti štetnih za okoliš, među ostalim učinaka vezanosti za intenzitet ugljika, tijekom ekonomskog životnog vijeka financirane gospodarske djelatnosti. Tim bi kriterijima također trebalo razmotriti dugoročni učinak određene gospodarske djelatnosti.

(24) Gospodarsku djelatnost ne bi trebalo smatrati okolišno održivom ako njezin štetan učinak na okoliš premašuje njezine koristi. Kriterijima tehničke provjere trebali bi se utvrditi minimalni zahtjevi koji su potrebni kako bi se izbjegla bitna šteta za druge ciljeve, među ostalim na osnovi bilo kojih minimalnih zahtjeva utvrđenih na temelju prava Unije. Pri utvrđivanju i ažuriranju kriterija tehničke provjere Komisija bi trebala osigurati da se ti kriteriji temelje na dostupnim znanstvenim dokazima, da su izrađeni uzimajući u obzir razmatranja životnog ciklusa, uključujući postojeće procjene životnog ciklusa, te da se redovito ažuriraju. Ako se znanstvenom evaluacijom rizici ne mogu utvrditi s dostatnom sigurnošću, trebalo bi primjenjivati načelo opreznosti u skladu s člankom 191. UFEU-a.

(24a) Pri utvrđivanju kriterija tehničke provjere za cilj ublažavanja klimatskih promjena Komisija bi trebala uzeti u obzir te poticati aktualni i nužni prijelaz na klimatski neutralno gospodarstvo u skladu s člankom 6. stavkom 1.a. Uz uporabu klimatski neutralne energije i više ulaganja u gospodarske djelatnosti i sektore koji su već niskougljični, za taj je prijelaz potrebno znatno smanjiti emisije stakleničkih plinova u drugim gospodarskim djelatnostima i sektorima za koje ne postoje tehnološki i ekonomski izvedive niskougljične alternative. Trebalo bi smatrati da te gospodarske djelatnosti znatno doprinose ublažavanju klimatskih promjena ako su njihove emisije stakleničkih plinova znatno niže od prosjeka sektora ili industrije, ne ometaju razvoj i primjenu niskougljičnih alternativa te ne dovode do vezanosti za imovinu koja nije usklađena s ciljem klimatske neutralnosti, uzimajući u obzir ekonomski životni vijek te imovine. Kriterijima tehničke provjere za te djelatnosti trebalo bi osigurati da te prijelazne djelatnosti budu vjerodostojno usmjerene prema ostvarivanju klimatske neutralnosti, a te kriterije tehničke provjere trebalo bi sukladno tome prilagođavati u redovitim vremenskim razmacima.

(24b) Trebalo bi smatrati da gospodarska djelatnost znatno doprinosi jednom okolišnom cilju ili više njih koji su utvrđeni u ovoj Uredbi izravnim omogućavanjem toga da druge djelatnosti znatno doprinesu jednom od tih ciljeva ili više njih. U tu svrhu ta poticajna djelatnost ne bi trebala dovesti do vezanosti za imovinu kojom se ugrožavaju dugoročni okolišni ciljevi, uzimajući u obzir ekonomski životni vijek te imovine, te bi trebala imati znatan pozitivan učinak na okoliš na osnovi razmatranjâ životnog ciklusa.

(25) Komisija bi pri utvrđivanju i ažuriranju kriterija tehničke provjere trebala uzeti u obzir relevantno pravo Unije, među ostalim Uredbu (EZ) 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁵³, sustav upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja EU-a⁵⁴, kriterije EU-a za zelenu javnu nabavu⁵⁵ i tekući rad na pravilima o okolišnom otisku proizvoda i organizacija⁵⁶. Kako bi se izbjegle nepotrebne neusklađenosti u odnosu na postojeće klasifikacije gospodarskih djelatnosti uvedene za druge potrebe, Komisija bi trebala uzeti u obzir i statističke klasifikacije povezane sa sektorom ekoloških dobara i usluga, odnosno klasifikaciju djelatnosti i rashoda za zaštitu okoliša (CEPA) i klasifikaciju djelatnosti gospodarenja resursima (CReMA).⁵⁷ Komisija bi pri utvrđivanju i ažuriranju kriterija tehničke provjere trebala uzeti u obzir postojeće okolišne pokazatelje i okvire za izvješćivanje koje su, među ostalim, izradili Komisija i EEA te postojeće međunarodne standarde poput onih koje je razvio, među ostalima, OECD.

⁵³ Uredba (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a (SL L 27, 30.1.2010., str. 1.).

⁵⁴ Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1.).

⁵⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Javna nabava za bolji okoliš” {SEC(2008) 2124} {SEC(2008) 2125} {SEC(2008) 2126} COM/2008/0400 final.

⁵⁶ 2013/179/EU: Preporuka Komisije od 9. travnja 2013. o uporabi zajedničkih metoda za mjerenje i priopćavanje rezultata o utjecaju proizvoda i organizacija na okoliš za vrijeme njihova životnog vijeka (SL L 124, 4.5.2013., str. 1.).

⁵⁷ Prilozi 4. i 5. Uredbi (EU) br. 538/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 691/2011 o europskim ekonomskim računima okoliša (SL L 158, 27.5.2014., *str. 113.*).

(26) Komisija bi pri utvrđivanju i ažuriranju kriterija tehničke provjere trebala uzeti u obzir i posebnosti infrastrukturnog sektora, a u analizi troškova i koristi uzeti u obzir okolišne, socijalne i gospodarske vanjske učinke. Komisija bi u tom pogledu trebala uzeti u obzir relevantno pravo i standarde Unije, među ostalim Direktivu 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁸, Direktivu 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁹, Direktivu 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁰, Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶¹, Direktivu 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶² te aktualnu metodologiju, kao i rad međunarodnih organizacija poput OECD-a. U tom bi kontekstu kriterijima tehničke provjere trebalo promicati primjerene okvire upravljanja u koje su ugrađeni okolišni, socijalni i upravljački čimbenici, kako je navedeno u Načelima odgovornog ulaganja koja podupiru Ujedinjeni narodi⁶³, u svim fazama životnog ciklusa projekta.

(27) Kriterijima tehničke provjere trebalo bi osigurati da se relevantne gospodarske djelatnosti unutar određenog sektora mogu smatrati okolišno održivima te da se prema njima jednako postupaju ako jednako doprinose jednom okolišnom cilju ili više njih koji su utvrđeni u ovoj Uredbi. Njihov potencijal da doprinesu tim okolišnim ciljevima može biti različit u različitim sektorima, što bi trebalo uzeti u obzir u kriterijima. Međutim, unutar svakog sektora tim se kriterijima određene gospodarske djelatnosti ne bi trebalo staviti u nepovoljniji položaj u odnosu na druge djelatnosti ako se njima u jednakoj mjeri doprinosi okolišnim ciljevima.

⁵⁸ Direktiva 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL L 197, 21.7.2001., str. 30.).

⁵⁹ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.).

⁶⁰ Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.).

⁶¹ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.).

⁶² Direktiva 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Pri utvrđivanju kriterija tehničke provjere za okolišno održive djelatnosti Komisija bi trebala procijeniti bi li donošenje tih kriterija dovelo do stvaranja neiskoristive imovine ili dovelo do neusklađenih poticaja ili bi imalo bilo kakav drugi nepovoljan učinak na financijska tržišta.

(29) Kako bi se izbjegli odviše opterećujući troškovi usklađivanja za gospodarske subjekte, Komisija bi trebala utvrditi kriterije tehničke provjere kojima se pruža dostatna pravna jasnoća i koji su izvedivi i jednostavni za primjenu te u odnosu na koje se može provjeriti usklađenost u razumnim granicama troškova usklađivanja, pritom izbjegavajući nepotrebno administrativno opterećenje. Kriterijima tehničke provjere moglo bi se zahtijevati provođenje procjene životnog ciklusa kada je to u dostatnoj mjeri izvedivo i potrebno.

(30) Kako bi se osiguralo da se ulaganja usmjere prema gospodarskim djelatnostima koje imaju najveći pozitivni učinak na okolišne ciljeve, Komisija bi trebala dati prednost utvrđivanju kriterija tehničke provjere za gospodarske djelatnosti koje imaju najveći potencijal doprinijeti okolišnim ciljevima.

(31) Trebalo bi utvrditi primjerene kriterije tehničke provjere za prometni sektor, među ostalim za mobilnu imovinu, pri čemu bi trebalo uzeti u obzir da udio emisija prometnog sektora, uključujući međunarodni pomorski promet, iznosi približno 26 % ukupnih emisija stakleničkih plinova u Uniji. Kako se navodi u Akcijskom planu o financiranju održivog rasta⁶⁴, oko 30 % dodatnih godišnjih potreba ulaganja u održivi razvoj u Uniji odnosi se na prometni sektor, što uključuje povećanu elektrifikaciju ili prijelaz na čišće načine prijevoza poticanjem promjene načina prijevoza i upravljanja prometom.

⁶⁴ COM(2018) 97 final.

(32) Pri izradi kriterija tehničke provjere posebno je važno da Komisija provede odgovarajuća savjetovanja u skladu sa zahtjevima za bolju regulativu. U postupak utvrđivanja i ažuriranja kriterija tehničke provjere trebalo bi uključiti relevantne dionike te bi se on trebao temeljiti na savjetima stručnjaka s dokazanim znanjem i iskustvom u relevantnim područjima. U tu bi svrhu Komisija trebala uspostaviti Platformu za održivo financiranje. Platforma bi se trebala sastojati od stručnjaka iz javnog i privatnog sektora. Među predstavnicima javnog sektora trebali bi biti zastupljeni stručnjaci iz Europske agencije za okoliš, europskih nadzornih tijela i Europske investicijske banke te Agencije Europske unije za temeljna prava. Stručnjaci iz privatnog sektora trebali bi uključivati financijske i nefinancijske aktere na tržištu i poslovne sektore koji predstavljaju relevantne industrije te one sa stručnim znanjem u području računovodstva i izvješćivanja. Platforma bi također trebala uključivati stručnjake koji predstavljaju civilno društvo, uključujući one sa stručnim znanjem u području okolišnih, socijalnih, radničkih i upravljačkih pitanja. Sudionike na financijskim tržištima trebalo bi poticati da obavijeste Komisiju ako smatraju da bi se neka gospodarska djelatnost koja ne ispunjava kriterije tehničke provjere, ili za koju takvi kriteriji još nisu određeni, trebala smatrati okolišno održivom kako bi Komisiji pomogli da ocijeni primjerenost dopune ili ažuriranja kriterija tehničke provjere.

(32a) Platformu bi trebalo uspostaviti u skladu s primjenjivim horizontalnim pravilima o osnivanju i radu stručnih skupina Komisije, među ostalim u pogledu postupka odabira, čime bi trebalo nastojati osigurati visoku razinu stručnog znanja, geografsku i rodnu ravnotežu te uravnoteženu zastupljenost relevantnog znanja i iskustva, uzimajući u obzir specifične zadaće Platforme. Tijekom postupka odabira Komisija bi, u skladu s horizontalnim pravilima, trebala provesti procjenu kako bi utvrdila postoje li mogući sukobi interesa te bi trebala poduzeti odgovarajuće mjere za rješavanje sukoba.

(32aa) Platforma bi Komisiju trebala savjetovati u pogledu izrade, analize i preispitivanja kriterija tehničke provjere, među ostalim u pogledu njihova potencijalnog učinka na vrednovanje imovine koja se do donošenja kriterija tehničke provjere smatrala okolišno održivom imovinom na temelju postojećih tržišnih praksi. Platforma bi također trebala savjetovati Komisiju o tome jesu li kriteriji tehničke provjere prikladni za daljnju uporabu u budućim inicijativama politika Unije usmjerenima na olakšavanje održivih ulaganja te o mogućoj ulozi računovodstva za obračun održivosti i standardâ za izvješćivanje o održivosti pri primjeni kriterija tehničke provjere. Platforma bi trebala savjetovati Komisiju o izradi daljnjih mjera za poboljšanje dostupnosti i kvalitete podataka, uzimajući u obzir cilj izbjegavanja nepotrebnog administrativnog opterećenja, postizanje drugih ciljeva održivosti, među ostalim socijalnih ciljeva, i funkcioniranje minimalnih zaštitnih mjera te mogućoj potrebi za njihovom dopunom.

(32aaa) Komisija bi trebala osigurati nastavak funkcioniranja postojeće Stručne skupine država članica za održivo financiranje te toj stručnoj skupini dodijeliti formalni status. Zadaće te stručne skupine obuhvaćat će, među ostalim, savjetovanje Komisije o primjerenosti kriterija tehničke provjere i pristupu Platforme u pogledu izrade tih kriterija. U tu svrhu Komisija bi trebala obavještavati države članice putem redovitih sastanaka Stručne skupine država članica.

(33) Radi pobližeg određivanja zahtjevâ iz ove Uredbe, a posebno utvrđivanja i ažuriranja detaljnih i prilagođenih kriterija tehničke provjere za različite gospodarske djelatnosti kojima se određuje što predstavlja znatan doprinos i bitnu štetu za okolišne ciljeve, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s informacijama potrebnima za ispunjavanje obveze objave iz članka 4. delta stavka 3. i članka 16. c te kriterijima tehničke provjere iz članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 2., članka 9. stavka 2., članka 10. stavka 2. i članka 11. stavka 2. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provodi odgovarajuća savjetovanja, među ostalim ona na razini stručnjaka, primjerice u okviru Platforme i Stručne skupine država članica, te da se ta savjetovanja provode u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće trebali bi primati sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te bi stručnjaci Europskog parlamenta i Vijeća sustavno trebali imati pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(33a) Ovom Uredbom dopunjuju se zahtjevi za objavu sadržani u Uredbi 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga. Kako bi se osiguralo uredno i djelotvorno praćenje usklađenosti sudionika na financijskim tržištima s ovom Uredbom, države članice trebale bi se osloniti na nadležna tijela imenovana u skladu s Uredbom 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga. Osim toga, kako bi se provela usklađenost, države članice trebale bi utvrditi pravila o mjerama i sankcijama koje bi trebale biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće. Nacionalna nadležna tijela, ESMA, EBA i EIOPA trebale bi provoditi intervencijske ovlasti u pogledu proizvoda utvrđene u PEPP-u, PRIIP-ovima i MiFIR-u te u pogledu praksi nepravilne prodaje ili obmanjujućih objava informacija povezanih s održivosti, uključujući zahtjeve u pogledu informacija utvrđene u Uredbi o taksonomiji.

(33b) Kako bi se osigurala učinkovita i održiva organizacija rada i praksi sastanaka u pogledu Platforme i Stručne skupine država članica te kako bi se omogućilo široko sudjelovanje i učinkovita interakcija unutar skupina, njihovih podskupina, Komisije i dionika, trebalo bi, prema potrebi, razmotriti uporabu poboljšanih virtualnih i digitalnih načina rada.

(34) Kako bi se relevantnim akterima dalo dovoljno vremena da se upoznaju s kriterijima za okolišno održive gospodarske djelatnosti iz ove Uredbe te pripreme za njihovu primjenu, obveze iz ove Uredbe trebale bi se početi primjenjivati za svaki okolišni cilj dvanaest mjeseci nakon donošenja relevantnih kriterija tehničke provjere.

(35) Primjenu ove Uredbe trebalo bi redovito preispitivati kako bi se, među ostalim, procijenili sljedeći elementi:

i. napredak u provedbi ove Uredbe s obzirom na izradu kriterija tehničke provjere okolišno održivih gospodarskih djelatnosti;

ii. moguća potreba za revidiranjem i dopunom kriterija utvrđenih ovom Uredbom za određivanje toga je li određena gospodarska djelatnost okolišno održiva;

iii. djelotvornost taksonomije u usmjeravanju privatnih ulaganja u održive djelatnosti, a posebno u pogledu tokova kapitala u privatna poduzeća i druge pravne subjekte i

iv. dodatna razrada trenutačne taksonomije i širenje njezina područja primjene izvan okolišno održivih gospodarskih djelatnosti kako bi se obuhvatile djelatnosti koje bitno štete okolišnoj održivosti, kao i drugi ciljevi održivosti, uključujući socijalne ciljeve.

(36) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog potrebe da se na razini Unije uvedu jedinstveni kriteriji za okolišno održive gospodarske djelatnosti oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I.

Predmet, područje primjene i definicije

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuju kriteriji za utvrđivanje toga je li gospodarska djelatnost okolišno održiva za potrebe određivanja stupnja okolišne održivosti ulaganja.

2. Ova se Uredba primjenjuje na:

- a. mjere koje donose države članice ili Unija za utvrđivanje svih zahtjeva za sudionike na financijskim tržištima ili izdavatelje u pogledu financijskih proizvoda ili korporativnih obveznica koji se nude kao ekološki održivi,
- b. sudionike na financijskim tržištima koji nude financijske proizvode,
- c. poduzeća na koja se primjenjuje obveza objavljivanja nefinancijskog izvještaja ili konsolidiranog nefinancijskog izvještaja na temelju članka 19.a ili 29.a Direktive 2013/34/EU.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „ekološki održivo ulaganje” znači ulaganje kojim se financira jedna gospodarska djelatnost koja se na temelju ove Uredbe smatra ekološki održivom ili više njih;
- (b) „sudionik na financijskom tržištu” znači sudionik na financijskom tržištu kako je definiran u članku 2. stavku 1. i članku 16. Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga;
- (c) „financijski proizvod” znači financijski proizvod kako je definiran u članku 2. stavku 12. Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga;

- (ca) „izdavatelj” znači izdavatelj kako je definiran u članku 2. točki (h) Uredbe (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁵;
- (d) „ublažavanje klimatskih promjena” znači proces zadržavanja povećanja globalne prosječne temperature na razini koja je znatno niža od 2 °C te ulaganje napora da se ono ograniči na 1,5 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju, kako je utvrđeno u Pariškom sporazumu;
- (e) „prilagodba klimatskim promjenama” znači proces prilagodbe stvarnim i očekivanim klimatskim promjenama i njihovim učincima;
- (f) „staklenički plin” znači staklenički plin naveden u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁶;
- (fa) „hijerarhija otpada” znači hijerarhija otpada kako je utvrđena u članku 4. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁷;
- (g) „kružno gospodarstvo” znači održavanje vrijednosti proizvoda, materijala i drugih resursa u gospodarstvu što je dulje moguće, poboljšanje njihove učinkovite uporabe u proizvodnji i potrošnji, čime se smanjuje učinak te uporabe na okoliš, kao i minimiziranje količine otpada i ispuštanja opasnih tvari u svim fazama životnog ciklusa, među ostalim primjenom hijerarhije otpada;
- (ga) „onečišćujuće tvari” znači tvari, vibracije, toplina, buka, svjetlost ili drugi zagađivači prisutni u zraku, vodi ili zemlji, koji mogu biti štetni za ljudsko zdravlje ili okoliš, koji mogu dovesti do oštećenja materijalne imovine ili koji mogu narušiti ili ometati sadržaje i druge legitimne načine uporabe okoliša;

⁶⁵ Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).

⁶⁶ Uredba (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.).

⁶⁷ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

(gb) „tlo” znači gornji sloj Zemljine kore između temeljnih stijena i površine koja se sastoji od mineralnih čestica, organske tvari, vode, zraka i živih organizama;

(h) „onečišćenje” znači:

i. izravno ili neizravno unošenje onečišćujućih tvari u zrak, vodu ili zemlju kao posljedica ljudske aktivnosti;

ii. u kontekstu morskog okoliša, onečišćenje kako je definirano u članku 3. stavku 8. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁸;

iii. u kontekstu vodnog okoliša, onečišćenje kako je definirano u članku 2. stavku 33. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁹;

(ha) „ekosustav” znači dinamičan kompleks zajednica biljaka, životinja i mikroorganizama te njihova neživog okoliša koji međusobno djeluju kao funkcionalna jedinica;

(hb) „usluge ekosustava” znači izravni i neizravni doprinosi ekosustavâ gospodarskim, socijalnim, kulturnim i drugim koristima koje ljudi od njih imaju;

(hc) „bioraznolikost” znači raznolikost među živim organizmima iz svih izvora, uključujući, među ostalima, kopnene, morske i druge vodne ekosustave i ekološke komplekse kojih su dio; pod navedenim se podrazumijeva raznolikost unutar vrsta i među njima te raznolikost ekosustavâ;

i. „dobro stanje ekosustava” znači ekosustav koji je u dobrom fizičkom, kemijskom i biološkom stanju ili koji je dobre fizičke, kemijske i biološke kvalitete te koji se može samoreproducirati ili samoobnavljati, pri čemu se ne narušavaju sastav vrsta, struktura ekosustava i ekološke funkcije;

⁶⁸ Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19–40.).

⁶⁹ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (Okvirna direktiva o vodama) (SL L 327, 22.12.2000., str. 1–73.).

- (j) „energetska učinkovitost” znači učinkovitija uporaba energije u svim fazama energetskeg lanca, od proizvodnje do krajnje potrošnje;
- (k) „dobro stanje okoliša” znači dobro stanje okoliša kako je definirano u članku 3. stavku 5. Direktive 2008/56/EZ, kako je utvrđeno na osnovi kvalitativnih deskriptora iz Priloga I. Direktivi 2008/56/EZ te kako je dodatno razrađeno u Odluci Komisije (EU) 2017/848;
- (ka) „dobro stanje” znači dobro kemijsko stanje i dobro ekološko stanje u slučaju površinskih voda te dobro kemijsko i dobro količinsko stanje u slučaju podzemnih voda, kako je klasificirano u skladu s Prilogom V. Direktivi 2000/60/EZ te direktivama 2008/105/EZ i 2006/118/EZ;
- (kb) „dobar ekološki potencijal” znači stanje znatno promijenjenog ili umjetnog vodnog tijela, kako je klasificirano u skladu s Prilogom V. Direktivi 2000/60/EZ;
- (l) „morske vode” znači morske vode kako je definirano u članku 3. stavku 1. Direktive 2008/56/EZ;
- (m) „površinske vode” znači površinske vode kako je definirano u članku 2. stavku 1. Direktive 2000/60/EZ⁷⁰;
- (ma) „podzemne vode” znači podzemne vode kako je definirano u članku 2. stavku 2. Direktive 2000/60/EZ⁷¹;
- (o) „nadležno tijelo” znači nacionalno tijelo koje je imenovala država članica za nadzor nad sudionicima na financijskim tržištima u pogledu njihove usklađenosti sa zahtjevima ove Uredbe.

⁷⁰ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str.1.).

⁷¹ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str.1.).

Okolišno održive gospodarske djelatnosti

Članak 3.

Kriteriji za okolišno održive gospodarske djelatnosti

Za potrebe utvrđivanja stupnja okolišne održivosti ulaganja, gospodarska djelatnost smatra se okolišno održivom ako je u skladu sa svim sljedećim kriterijima:

- (a) gospodarska djelatnost znatno doprinosi jednom okolišnom cilju ili više njih koji su utvrđeni u članku 5. u skladu s člancima od 6. do 11.a;
- (b) gospodarskom djelatnošću ne šteti se bitno nijednom okolišnom cilju utvrđenom u članku 5. u skladu s člankom 12.;
- (c) gospodarska djelatnost provodi se u skladu s minimalnim zaštitnim mjerama utvrđenima u članku 13.;
- (d) gospodarska djelatnost u skladu je s kriterijima tehničke provjere koje je Komisija razradila u skladu s člankom 6 stavkom 2., člankom 7. stavkom 2., člankom 8. stavkom 2., člankom 9. stavkom 2., člankom 10. stavkom 2. i člankom 11. stavkom 2.

Članak 4.

Uporaba kriterija za okolišno održive gospodarske djelatnosti u javnim mjerama,
standardima i oznakama

Države članice i Unija primjenjuju kriterije za utvrđivanje okolišno održivih gospodarskih djelatnosti kako su utvrđeni u članku 3. za potrebe svih mjera kojima se propisuju zahtjevi za sudionike na financijskim tržištima ili izdavatelje u pogledu financijskih proizvoda ili korporativnih obveznica koji se nude kao „okolišno održivi”.

Članak 4.a

Transparentnost okolišno održivih ulaganja u predugovornim objavama i periodičnim izvješćima

Ako se financijskim proizvodom iz članka 9. stavaka 1., 2. i 3. Uredbe o objavama ulaže u gospodarsku djelatnost koja doprinosi okolišnom cilju u smislu članka 2. stavka 17. te uredbe, informacije koje se objavljuju u skladu s člankom 6. stavkom 3. i člankom 11. stavkom 2. te uredbe obuhvaćaju sljedeće:

(a) informacije o okolišnom cilju ili okolišnim ciljevima kojima doprinosi ulaganje na kojem se temelji financijski proizvod, kako je utvrđeno u članku 5.;

(b) opis kako se i u kojoj mjeri ulaganja na kojima se temelji financijski proizvod usmjeravaju u okolišno održive gospodarske djelatnosti, kako je utvrđeno u članku 3.

U opisu iz prvog podstavka točke (b) pobliže se određuje udio ulaganjâ u okolišno održive gospodarske djelatnosti, među ostalim pojedinsti o odgovarajućim udjelima poticajnih i prijelaznih djelatnosti, kao postotak svih ulaganja odabranih za financijski proizvod.

Članak 4.β

Transparentnost financijskih proizvoda kojima se u predugovornim objavama i periodičnim izvješćima promiču okolišna obilježja

Ako se financijskim proizvodom iz članka 8. stavka 1. Uredbe o objavama promiču okolišna obilježja, članak 4.α primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Informacijama koje se trebaju objaviti u skladu s člankom 6. stavkom 3. i člankom 11. stavkom 2. Uredbe o objavama prilaže se sljedeća izjava:

„Načelo da se ‚ne nanosi bitna šteta‘ primjenjuje se samo za ulaganja na kojima se temelji proizvod, a u kojima se uzimaju u obzir kriteriji EU-a za okolišno održiva ulaganja.

U ulaganjima na kojima se temelji preostali udio tog financijskog proizvoda ne uzimaju se u obzir kriteriji EU-a za okolišno održiva ulaganja.”.

Članak 4.γ

Transparentnost drugih financijskih proizvoda u predugovornim objavama i periodičnim izvješćima

Ako se na financijski proizvod ne primjenjuju članak 8. stavak 1. i članak 9. stavci 1., 2. i 3. Uredbe o objavama, informacijama koje se trebaju objaviti u skladu s odredbama sektorskog zakonodavstva iz članka 6. stavka 3. i članka 11. stavka 2. te uredbe prilaže se sljedeća izjava:

„U ulaganjima na kojima se temelji ovaj financijski proizvod ne uzimaju se u obzir kriteriji EU-a za okolišno održiva ulaganja.”.

Članak 4.delta

Transparentnost poduzeća u nefinancijskim izvještajima

1. Svako poduzeće koje podliježe obvezi objavljivanja nefinancijskih informacija na temelju članka 19.a ili 29.a Direktive 2013/34/EU u svoj nefinancijski izvještaj ili konsolidirani nefinancijski izvještaj uključuje informacije o tome kako su i u kojoj mjeri djelatnosti poduzeća povezane s okolišno održivim gospodarskim djelatnostima kako je utvrđeno u članku 3. i članku 5.

2. Konkretno, nefinancijska poduzeća objavljuju sljedeće:

(a) udio svojeg prometa koji proizlazi iz proizvoda ili usluga povezanih s okolišno održivim gospodarskim djelatnostima kako je utvrđeno u članku 3. i članku 5.; i

(b) udio svojih ukupnih ulaganja (kapitalni rashodi) i/ili rashoda (operativni rashodi) koji se odnose na imovinu ili postupke povezane s okolišno održivim gospodarskim djelatnostima kako je utvrđeno u članku 3. i članku 5.

3. Ako poduzeće objavljuje nefinancijske informacije na temelju članka 19.a ili članka 29.a Direktive 2013/34/EU u zasebnom izvješću u skladu s člankom 19.a stavkom 4. i člankom 29.a stavkom 4. Direktive 2013/34/EU, informacije iz stavka 1. i stavka 2. objavljuju se u tom zasebnom izvješću.

4. Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 16. radi dopune stavaka 1. i 2. kako bi se pobliže odredila primjena tih stavaka, uzimajući u obzir posebnosti financijskih i nefinancijskih poduzeća te kriterije tehničke provjere utvrđene u skladu s ovom Uredbom. Komisija donosi taj delegirani akt do 1. lipnja 2021.

Članak 5. Okolišni ciljevi

Za potrebe ove Uredbe, okolišni su ciljevi sljedeći:

- (1) ublažavanje klimatskih promjena;
- (2) prilagodba klimatskim promjenama;
- (3) održiva uporaba i zaštita vodnih i morskih resursa;
- (4) prijelaz na kružno gospodarstvo;
- (5) sprječavanje i kontrola onečišćenja;
- (6) zaštita i obnova bioraznolikosti i ekosustavâ.

Članak 6.

Znatan doprinos ublažavanju klimatskih promjena

1. Smatra se da se gospodarskom djelatnošću znatno doprinosi ublažavanju klimatskih promjena ako se tom djelatnošću znatno doprinosi stabilizaciji koncentracija stakleničkih plinova u atmosferi na razini kojom se sprječava opasno antropogeno uplitanje u klimatski sustav izbjegavanjem ili smanjenjem emisija stakleničkih plinova ili povećavanjem uklanjanja stakleničkih plinova s pomoću bilo kojeg od sljedećih sredstava, među ostalim s pomoću inovacija u postupcima ili proizvodima, u skladu s dugoročnim ciljem u pogledu temperature u okviru Pariškog sporazuma, a to su:

- (a) proizvodnja, prijenos, skladištenje, distribucija ili uporaba obnovljive energije u skladu s Direktivom (EU) 2018/2001, među ostalim uporabom inovativne tehnologije s potencijalom za znatne uštede u budućnosti ili potrebnim jačanjem ili proširenjem mreže;
- (b) poboljšanje energetske učinkovitosti osim za djelatnosti proizvodnje energije iz članka 14. stavka 2.a;
- (c) povećanje čiste ili klimatski neutralne mobilnosti;
- (d) prelazak na uporabu obnovljivih materijala iz održivih izvora;
- (e) povećanje uporabe okolišno sigurnih tehnologija hvatanja i uporabe ugljika te hvatanja i skladištenja ugljika kojima se ostvaruje neto smanjenje emisija stakleničkih plinova;
- (fa) jačanje kopnenih ponora ugljika, među ostalim izbjegavanjem krčenja i degradacije šuma, obnovom šuma, održivim upravljanjem i obnovom obradivih zemljišta, travnjaka i močvarnih zemljišta, pošumljavanjem i regenerativnom poljoprivredom;
- (g) uspostavljanje energetske infrastrukture potrebne za omogućavanje dekarbonizacije energetskih sustava;
- (h) proizvodnja čistih i učinkovitih goriva iz obnovljivih ili ugljično neutralnih izvora;
- (i) omogućavanje bilo čega od navedenoga u skladu s člankom 11.a.

1.a Za potrebe stavka 1., smatra se da gospodarska djelatnost za koju ne postoji tehnološki i ekonomski izvediva niskougljična alternativa znatno doprinosi ublažavanju klimatskih promjena jer podržava prijelaz na klimatski neutralno gospodarstvo u skladu s planom za ograničavanje povišenja temperature na 1,5 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju, među ostalim postupnim ukidanjem emisija stakleničkih plinova, osobito iz krutih fosilnih goriva, ako ta djelatnost:

i. ima razine emisija stakleničkih plinova koje odgovaraju najboljoj učinkovitosti u sektoru ili industriji;

ii. ne ometa razvoj i uvođenje niskougljičnih alternativa; i

iii. ne dovodi do vezanosti za imovinu s intenzitetom ugljika s obzirom na ekonomski životni vijek te imovine.

Za potrebe ovog stavka i utvrđivanje kriterija tehničke provjere u skladu s člankom 14., Komisija procjenjuje potencijalni doprinos i izvedivost svih relevantnih postojećih tehnologija.

2. Prije donošenja delegiranog akta iz drugog podstavka Komisija prikuplja sve potrebno stručno znanje s Platforme u pogledu kriterija tehničke provjere.

Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirani akt radi:

(a) dopune stavka 1. i stavka 1.a kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za određivanje toga pod kojim se uvjetima za određenu gospodarsku djelatnost, za potrebe ove Uredbe, smatra da znatno doprinosi ublažavanju klimatskih promjena;

(b) dopune članka 12. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere, za svaki relevantni okolišni cilj, za određivanje toga smatra li se, za potrebe ove Uredbe, da se gospodarskom djelatnošću za koju su kriteriji provjere utvrđeni na temelju ovog stavka točke (a) bitno šteti jednom od tih ciljeva ili više njih.

3. Komisija utvrđuje kriterije tehničke provjere iz stavka 2. ovog članka u jednom delegiranom aktu, uzimajući u obzir zahtjeve navedene u članku 14.

4. Komisija donosi delegirani akt iz stavka 2. do 31. prosinca 2020. kako bi osigurala početak njegove primjene od 31. prosinca 2021.

Članak 7.

Znatan doprinos prilagodbi klimatskim promjenama

1. Smatra se da se gospodarskom djelatnošću znatno doprinosi prilagodbi klimatskim promjenama ako:

(a) ta gospodarska djelatnost uključuje rješenja za prilagodbu kojima se znatno smanjuje rizik od nepovoljnog učinka ili znatno smanjuje nepovoljan učinak sadašnje klime i očekivane buduće klime na tu gospodarsku djelatnost bez povećanja rizika od nepovoljnog učinka na ljude, prirodu i imovinu; ili ako

ta gospodarska djelatnost pruža rješenja za prilagodbu kojima se, uz uvjete utvrđene u članku 11.a, znatno doprinosi sprječavanju ili smanjenju rizika od nepovoljnog učinka ili znatno smanjuje nepovoljan učinak sadašnje klime i očekivane buduće klime na ljude, prirodu ili imovinu bez povećanja rizika od nepovoljnog učinka na ljude, prirodu i imovinu.

1.a Rješenja za prilagodbu iz stavka 1. točke (a) procjenjuju se i određuju kao prioriteta uporabom najboljih dostupnih projekcija klime te barem sprječavaju ili smanjuju:

(a) nepovoljan učinak klimatskih promjena na gospodarsku djelatnost koji je specifičan za određenu lokaciju i kontekst; ili

(b) nepovoljan učinak koje klimatske promjene mogu imati na okoliš u kojem se odvija gospodarska djelatnost;

(c) omogućavanje bilo čega od navedenoga u skladu s člankom 11.a.

2. Prije donošenja delegiranog akta iz drugog podstavka Komisija prikuplja sve potrebno stručno znanje s Platforme u pogledu kriterija tehničke provjere.

Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirani akt radi:

(a) dopune stavka 1. i stavka 1.a kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za određivanje toga pod kojim se uvjetima za određenu gospodarsku djelatnost, za potrebe ove Uredbe, smatra da znatno doprinosi prilagodbi klimatskim promjenama;

(b) dopune članka 12. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere, za svaki relevantni okolišni cilj, za određivanje toga smatra li se, za potrebe ove Uredbe, da se gospodarskom djelatnošću za koju su kriteriji provjere utvrđeni na temelju ovog stavka točke (a) bitno šteti jednom od tih ciljeva ili više njih.

3. Komisija utvrđuje kriterije tehničke provjere iz stavka 2. ovog članka u jednom delegiranom aktu, uzimajući u obzir zahtjeve navedene u članku 14.

4. Komisija donosi delegirani akt iz stavka 2. do 31. prosinca 2020. kako bi osigurala početak njegove primjene od 31. prosinca 2021.

Članak 8.

Znatan doprinos održivoj uporabi i zaštiti vodnih i morskih resursa

1. Smatra se da gospodarska djelatnost znatno doprinosi održivoj uporabi i zaštiti vodnih i morskih resursa ako ta djelatnost znatno doprinosi postizanju dobrog stanja vodnih tijela, među ostalim površinskih i podzemnih voda, ili sprječavanju njihova pogoršanja ako su već u dobrom stanju ili postizanju dobrog stanja okoliša morskih voda ili sprječavanju njihova pogoršanja ako su već u dobrom stanju okoliša, na bilo koji od sljedećih načina:

- (a) zaštitom okoliša od nepovoljnih učinaka ispuštanja komunalnih i industrijskih otpadnih voda, uključujući kontaminante koji su predmet novonastale zabrinutosti poput farmaceutskih proizvoda i mikroplastike, među ostalim osiguravanjem odgovarajućeg prikupljanja, obrade i ispuštanja komunalnih i industrijskih otpadnih voda;
- (b) zaštitom ljudskog zdravlja od nepovoljnog učinka bilo kakvog zagađenja vode namijenjene za ljudsku potrošnju tako da se osigura da ta voda ne sadrži mikroorganizme, parazite i tvari koje predstavljaju potencijalnu opasnost za ljudsko zdravlje te poveća pristup građana čistoj vodi za piće;
- (d) poboljšanjem upravljanja vodama i učinkovitošću, među ostalim zaštitom i poboljšanjem stanja vodnih ekosustava, promicanjem održive uporabe vode na temelju dugoročne zaštite raspoloživih vodnih resursa, uključujući primjenu mjera kao što su ponovna uporaba vode, osiguravanjem postupnog smanjenja emisija onečišćujućih tvari u površinske i podzemne vode ili doprinosima ublažavanju posljedica poplava i suša odnosno bilo kojom drugom aktivnošću kojom se štiti ili poboljšava kvalitativno i količinsko stanje vodnih tijela;
- (e) osiguravanjem održive uporabe usluga morskog ekosustava ili doprinosom dobrom stanju okoliša morskih voda, među ostalim zaštitom, očuvanjem ili obnovom morskog okoliša te sprječavanjem i smanjenjem unosâ u morski okoliš;
- (f) omogućavanjem bilo čega od navedenoga u skladu s člankom 11.a.

2. Prije donošenja delegiranog akta iz drugog podstavka Komisija prikuplja sve potrebno stručno znanje s Platforme u pogledu kriterija tehničke provjere.

Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirani akt radi:

- (a) dopune stavka 1. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za utvrđivanje toga pod kojim se uvjetima za određenu gospodarsku djelatnost, za potrebe ove Uredbe, smatra da znatno doprinosi održivoj uporabi i zaštiti vodnih i morskih resursa;

(b) dopune članka 12. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere, za svaki relevantni okolišni cilj, za određivanje toga smatra li se, za potrebe ove Uredbe, da se gospodarskom djelatnošću za koju su kriteriji provjere utvrđeni na temelju ovog stavka točke (a) bitno šteti jednom od tih ciljeva ili više njih.

3. Komisija utvrđuje kriterije tehničke provjere iz stavka 2. ovog članka u jednom delegiranom aktu, uzimajući u obzir zahtjeve navedene u članku 14.

4. Komisija donosi delegirani akt iz stavka 2. do 31. prosinca 2021. kako bi osigurala početak njegove primjene od 31. prosinca 2022.

Članak 9.

Znatan doprinos kružnom gospodarstvu

1. Smatra se da se gospodarskom djelatnošću znatno doprinosi prijelazu na kružno gospodarstvo, među ostalim sprječavanju nastanka otpada, ponovnoj uporabi i recikliranju, ako se tom djelatnošću znatno doprinosi tom okolišnom cilju na bilo koji od sljedećih načina:

(a) poboljšanjem učinkovitosti uporabe prirodnih resursa, uključujući biosirovine iz održivih izvora i ostale sirovine, u proizvodnji, među ostalim:

i. smanjenjem uporabe primarnih sirovina ili povećanjem uporabe nusproizvoda i sekundarnih sirovina te

ii. mjerama za učinkovito iskorištavanje resursa i energije;

(b) povećanjem trajnosti, mogućnosti popravka, nadogradnje ili ponovne uporabljivosti proizvoda, posebno u djelatnostima dizajniranja i proizvodnje;

(c) povećanjem mogućnosti recikliranja proizvoda, uključujući pojedinačne materijale sadržane u proizvodima, među ostalim zamjenom ili smanjenom uporabom proizvoda i materijala koji se ne mogu reciklirati, posebno u djelatnostima dizajniranja i proizvodnje;

- (d) znatnim smanjenjem udjela opasnih tvari i zamjenom posebno zabrinjavajućih tvari u materijalima i proizvodima tijekom njihova životnog ciklusa, u skladu s ciljevima utvrđenima u pravu Unije, među ostalim zamjenom tih tvari sigurnijim alternativama i osiguravanjem sljedivosti;
- (e) produljenjem uporabe proizvoda, među ostalim s pomoću ponovne uporabe, dizajna u cilju dugovječnosti, prenamjene, rastavljanja, ponovne proizvodnje, nadogradnje, popravaka i dijeljenja;
- (f) povećanjem uporabe sekundarnih sirovina i njihove kvalitete, među ostalim visokokvalitetnim recikliranjem otpada;
- (g) sprječavanjem ili smanjenjem stvaranja otpada, među ostalim otpada nastalog vađenjem minerala te gradnjom i rušenjem zgrada;
- (h) povećanjem pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje otpada;
- (ha) povećanjem razvoja infrastrukture za gospodarenje otpadom koja je potrebna za sprječavanje, pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje, pri čemu se osigurava da se dobiveni oporabljivi materijali recikliraju kao visokokvalitetna sekundarna ulazna sirovina u proizvodnji, čime se izbjegava proizvodnja reciklata niže vrijednosti;
- (i) minimiziranjem spaljivanja i izbjegavanjem odlaganja otpada (među ostalim, na odlagališta otpada) u skladu s načelima hijerarhije otpada;
- (j) izbjegavanjem i smanjenjem smeća;
- (kb) omogućavanjem bilo čega od navedenoga u skladu s člankom 11.a.

2. Prije donošenja delegiranog akta iz drugog podstavka Komisija prikuplja sve potrebno stručno znanje s Platforme u pogledu kriterija tehničke provjere.

Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirani akt radi:

(a) dopune stavka 1. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za utvrđivanje toga pod kojim se uvjetima za određenu gospodarsku djelatnost, za potrebe ove Uredbe, smatra da znatno doprinosi prijelazu na kružnije gospodarstvo;

(b) dopune članka 12. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere, za svaki relevantni okolišni cilj, za određivanje toga smatra li se, za potrebe ove Uredbe, da se gospodarskom djelatnošću za koju su kriteriji provjere utvrđeni na temelju ovog stavka točke (a) bitno šteti jednom od tih ciljeva ili više njih.

3. Komisija utvrđuje kriterije tehničke provjere iz stavka 2. ovog članka u jednom delegiranom aktu, uzimajući u obzir zahtjeve navedene u članku 14.

4. Komisija donosi delegirani akt iz stavka 2. do 31. prosinca 2021. kako bi osigurala početak njegove primjene od 31. prosinca 2022.

Članak 10.

Znatan doprinos sprječavanju i kontroli onečišćenja

1. Smatra se da se gospodarskom djelatnošću znatno doprinosi sprječavanju i kontroli onečišćenja ako se njome znatno doprinosi zaštititi okoliša od onečišćenja na bilo koji od sljedećih načina:

(a) sprječavanjem ili, ako to nije izvedivo, smanjenjem emisija onečišćujućih tvari u zrak, vodu ili zemlju, a koje nisu emisije stakleničkih plinova;

(b) poboljšanjem razine kvalitete zraka, vode ili tla u područjima u kojima se obavlja gospodarska djelatnost uz istodobno minimiziranje negativnih učinaka i rizika za ljudsko zdravlje i okoliš;

(c) smanjenjem ili minimiziranjem nepovoljnih učinaka proizvodnje te uporabe i odlaganja kemikalija na ljudsko zdravlje i okoliš;

- (d) čišćenjem smeća i drugih onečišćenja;
 - (e) omogućavanjem bilo čega od navedenoga u skladu s člankom 11.a.
2. Prije donošenja delegiranog akta iz drugog podstavka Komisija prikuplja sve potrebno stručno znanje s Platforme u pogledu kriterija tehničke provjere.

Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirani akt radi:

- (a) dopune stavka 1. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za utvrđivanje toga pod kojim se uvjetima za određenu gospodarsku djelatnost, za potrebe ove Uredbe, smatra da znatno doprinosi sprječavanju i kontroli onečišćenja;
 - (b) dopune članka 12. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere, za svaki relevantni okolišni cilj, za određivanje toga smatra li se, za potrebe ove Uredbe, da se gospodarskom djelatnošću za koju su kriteriji provjere utvrđeni na temelju ovog stavka točke (a) bitno šteti jednom od tih ciljeva ili više njih.
3. Komisija utvrđuje kriterije tehničke provjere iz stavka 2. ovog članka u jednom delegiranom aktu, uzimajući u obzir zahtjeve navedene u članku 14.
4. Komisija donosi delegirani akt iz stavka 2. do 31. prosinca 2021. kako bi osigurala početak njegove primjene od 31. prosinca 2022.

Članak 11.

Znatan doprinos zaštiti i obnovi bioraznolikosti i ekosustavâ

1. Za potrebe ove Uredbe, smatra se da se gospodarskom djelatnošću znatno doprinosi zaštiti i obnovi bioraznolikosti i ekosustavâ ako se njome znatno doprinosi zaštiti, očuvanju i obnovi bioraznolikosti te postizanju dobrog stanja ekosustavâ ili zaštiti ekosustavâ koji su već u dobrom stanju, na bilo koji od sljedećih načina:

- (a) očuvanjem prirode i bioraznolikosti, među ostalim postizanjem povoljnog stanja očuvanosti prirodnih i poluprirodnih staništa i vrsta ili sprječavanjem njihova pogoršanja ako su već u povoljnom stanju, zaštitom i obnovom kopnenih, morskih i drugih vodnih ekosustava kako bi se poboljšalo njihovo stanje i unaprijedila njihova sposobnost pružanja usluga;
- (b) održivom uporabom zemljišta i upravljanjem njime, među ostalim uz primjerenu zaštitu bioraznolikosti tla, neutralnost degradacije zemljišta i remedijaciju onečišćenih lokacija;
- (c) održivim poljoprivrednim praksama, među ostalim onima kojima se doprinosi poboljšanju bioraznolikosti ili zaustavljanju odnosno sprječavanju degradacije tala i drugih ekosustava, krčenja šuma i gubitka staništa;
- (d) održivim gospodarenjem šumama, među ostalim praksama te uporabom šuma i šumskih zemljišta kojima se doprinosi poboljšanju bioraznolikosti ili zaustavljanju odnosno sprječavanju degradacije ekosustavâ, krčenja šuma i gubitka staništa;
- (da) omogućavanjem bilo čega od navedenoga u skladu s člankom 11.a.

2. Prije donošenja delegiranog akta iz drugog podstavka Komisija prikuplja sve potrebno stručno znanje s Platforme u pogledu kriterija tehničke provjere.

Komisija u skladu s člankom 16. donosi delegirani akt radi:

(a) dopune stavka 1. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za utvrđivanje toga pod kojim se uvjetima za određenu gospodarsku djelatnost, za potrebe ove Uredbe, smatra da znatno doprinosi zaštiti i obnovi bioraznolikosti i ekosustavâ:

(b) dopune članka 12. kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere, za svaki relevantni okolišni cilj, za određivanje toga smatra li se, za potrebe ove Uredbe, da se gospodarskom djelatnošću za koju su kriteriji provjere utvrđeni na temelju ovog stavka točke (a) bitno šteti jednom od tih ciljeva ili više njih.

3. Komisija utvrđuje kriterije tehničke provjere iz stavka 2. ovog članka u jednom delegiranom aktu, uzimajući u obzir zahtjeve navedene u članku 14.

4. Komisija donosi delegirani akt iz stavka 2. do 31. prosinca 2021. kako bi osigurala početak njegove primjene od 31. prosinca 2022.

Članak 11.a

Poticajne djelatnosti

Smatra se da gospodarska djelatnost znatno doprinosi jednom okolišnom cilju ili više njih koji su utvrđeni u članku 5. izravnim omogućavanjem toga da druge djelatnosti znatno doprinesu jednom od tih ciljeva ili više njih te ako ta djelatnost:

(a) ne dovodi do vezanosti za imovinu kojom se ugrožavaju dugoročni okolišni ciljevi, uzimajući u obzir ekonomski životni vijek te imovine;

(b) ima znatan pozitivan učinak na okoliš na osnovi razmatranjâ životnog ciklusa.

Članak 12.

Bitna šteta za okolišne ciljeve

Za potrebe članka 3. točke (b), uzimajući u obzir životni ciklus proizvoda i usluga koje pruža gospodarska djelatnost, uključujući dokaze iz postojećih procjena životnog ciklusa, smatra se da gospodarska djelatnost bitno šteti:

(a) ublažavanju klimatskih promjena ako ta djelatnost dovodi do znatnih emisija stakleničkih plinova;

(b) prilagodbi klimatskim promjenama ako ta djelatnost dovodi do povećanog nepovoljnog učinka trenutačne i očekivane klime na samu tu djelatnost ili na ljude, prirodu i imovinu;

(c) održivoj uporabi i zaštiti vodnih i morskih resursa ako je ta djelatnost štetna za dobro stanje ili, ako je to relevantno, dobar ekološki potencijal vodnih tijela, među ostalim površinskih i podzemnih voda, ili za dobro stanje okoliša morskih voda;

(d) kružnom gospodarstvu, među ostalim sprječavanju nastanka otpada i recikliranju, ako ta djelatnost dovodi do znatne neučinkovitosti u uporabi materijala i izravne ili neizravne uporabe prirodnih resursa kao što su neobnovljivi izvori energije, sirovine, voda i zemlja u jednoj fazi životnog ciklusa proizvoda ili više faza, uključujući u pogledu trajnosti, mogućnosti popravka, nadogradnje, ponovne uporabljivosti ili mogućnosti recikliranja proizvoda; ili ako ta djelatnost dovodi do znatnog povećanja stvaranja, spaljivanja ili odlaganja otpada, osim spaljivanja opasnog otpada koji se ne može reciklirati, ili ako dugoročno odlaganje otpada može uzrokovati bitnu i dugoročnu štetu za okoliš;

(e) sprječavanju i kontroli onečišćenja ako ta djelatnost dovodi do znatnog povećanja emisija onečišćujućih tvari u zrak, vodu ili zemlju u usporedbi sa stanjem prije početka obavljanja te djelatnosti;

(f) zaštiti i obnovi bioraznolikosti i ekosustavâ ako je ta djelatnost u znatnoj mjeri štetna za dobro stanje i otpornost ekosustavâ ili ako je ta djelatnost štetna za stanje očuvanosti staništa i vrsta, među ostalim onih od interesa za Zajednicu.

1.a Pri procjeni gospodarske djelatnosti u odnosu na kriterije od (a) do (f) u obzir se uzimaju učinci same djelatnosti na okoliš, kao i učinci proizvoda i usluga koje ta djelatnost pruža tijekom njihova životnog ciklusa, posebno uz razmatranje njihove proizvodnje, uporabe i kraja životnog vijeka.

Članak 13.

Minimalne zaštitne mjere

Minimalne zaštitne mjere iz članka 3. točke (c) postupci su koje provodi poduzeće koje obavlja gospodarsku djelatnost u cilju osiguravanja usklađenosti sa smjernicama OECD-a za multinacionalna poduzeća i vodećim načelima Ujedinjenih naroda o poslovanju i ljudskim pravima, uključujući načela i prava iz osam temeljnih konvencija utvrđena u deklaraciji Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu te Međunarodnoj povelji o ljudskim pravima.

Pri provedbi postupaka za usklađivanje s minimalnim zaštitnim mjerama iz članka 3. točke (c), poduzeća se pridržavaju načela da se „ne nanosi bitna šteta” iz članka 2. stavka 17. Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga.

Članak 14.

Zahtjevi za kriterije tehničke provjere

1. Kriteriji za tehnički pregled doneseni u skladu s člankom 6 stavkom 2., člankom 7. stavkom 2., člankom 8. stavkom 2., člankom 9. stavkom 2., člankom 10. stavkom 2. i člankom 11. stavkom 2.:
 - (a) utvrđuju najrelevantnije potencijalne doprinose određenom okolišnom cilju i istodobno poštuju načelo tehnološke neutralnosti, uzimajući pritom u obzir kratkoročne i dugoročne učinke određene gospodarske djelatnosti;
 - (b) razrađuju minimalne zahtjeve koje treba ispuniti kako bi se izbjegla bitna šteta za sve relevantne okolišne ciljeve, uzimajući pritom u obzir kratkoročne i dugoročne učinke određene gospodarske djelatnosti;
 - (c) kvantitativni su i sadrže pragove u najvećoj mogućoj mjeri te su usto kvalitativni;
 - (d) prema potrebi, temelje se na Unijinim sustavima označivanja i certificiranja, metodologijama Unije za procjenu okolišnog otiska te Unijinim sustavima statističke klasifikacije te se njima uzima u obzir sve relevantno postojeće zakonodavstvo Unije;
 - (da) u mjeri u kojoj je to izvedivo, rabe pokazatelje održivosti iz članka 4. stavka 6. Uredbe 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga;
 - (e) temelje se na nepobitnim znanstvenim dokazima i načelu opreznosti sadržanim u članku 191. UFEU-a;
 - (f) uzimaju u obzir životni ciklus, među ostalim dokaze iz postojećih procjena životnog ciklusa, uz uvažavanje učinaka na okoliš same gospodarske djelatnosti te proizvoda i usluga koje pruža ta gospodarska djelatnost, posebno u pogledu njihove proizvodnje, uporabe i kraja životnog vijeka;

(g) uzimaju u obzir prirodu i opseg gospodarske djelatnosti, među ostalim:

- i. je li riječ o poticajnoj djelatnosti iz članka 11.a.;
- ii. je li riječ o prijelaznoj djelatnosti iz članka 6. stavka 1.a;

te jasno navode, ako je primjenjivo, pripada li gospodarska djelatnost jednoj od kategorija iz točaka i. i ii.

(h) uzimaju u obzir potencijalni učinak na tržište koje bi prijelaz na održivije gospodarstvo mogao imati, među ostalim rizik da određena imovina slijedom toga postane neiskoristiva, kao i rizik od stvaranja neusklađenih poticaja za održivo ulaganje;

(i) obuhvaćaju sve relevantne gospodarske djelatnosti u određenom sektoru i osiguravaju da se prema tim djelatnostima jednako postupa ako jednako doprinose jednom okolišnom cilju ili više njih iz članka 5. ove Uredbe kako bi se izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja;

(j) jednostavni su za uporabu te određeni tako da se olakša provjera usklađenosti s tim kriterijima.

2. Kriteriji tehničke provjere iz stavka 1. obuhvaćaju, u skladu s planom za ograničavanje povišenja temperature na 1,5 °C iznad razine u predindustrijskom razdoblju, i kriterije za djelatnosti povezane s prijelazom na čistu energiju, posebno energetske učinkovitost i obnovljivu energiju, u mjeri u kojoj se njima znatno doprinosi bilo kojem okolišnom cilju.

2.a Kriterijima tehničke provjere iz stavka 1. osigurava se da se djelatnosti proizvodnje energije u okviru kojih se rabe kruta fosilna goriva ne smatraju okolišno održivim gospodarskim djelatnostima.

3. Kriteriji tehničke provjere iz stavka 1. obuhvaćaju i kriterije za djelatnosti povezane s prijelazom na čistu ili klimatski neutralnu mobilnost, među ostalim promjenom načina prijevoza, mjerama učinkovitosti i alternativnim gorivima, u mjeri u kojoj se njima znatno doprinosi bilo kojem okolišnom cilju.

4. Komisija redovito preispituje kriterije tehničke provjere iz stavka 1. i, prema potrebi, mijenja delegirane akte donesene na temelju ove Uredbe u skladu sa znanstvenim i tehnološkim dostignućima.

U tom kontekstu, prije izmjene ili zamjene delegiranog akta Komisija procjenjuje provedbu tih kriterija uzimajući u obzir ishod u vezi s time kako su ih sudionici na financijskim tržištima primijenili te učinak na tržišta kapitala, uključujući usmjeravanje ulaganja u održive gospodarske djelatnosti.

Kako bi se osiguralo da se gospodarskim djelatnostima iz članka 6. stavka 1.a i dalje slijedi plan za vjerodostojnu tranziciju usklađen s klimatski neutralnim gospodarstvom, Komisija barem svake tri godine preispituje kriterije tehničke provjere za te djelatnosti i, prema potrebi, mijenja delegirani akt iz članka 6. stavka 2. donesen na temelju ove Uredbe u skladu sa znanstvenim i tehnološkim dostignućima.

Članak 15.

Platforma za održivo financiranje

1. Komisija uspostavlja Platformu za održivo financiranje. Platformu na uravnotežen način čine sljedeće skupine:

(a) predstavnici:

- i. Europske agencije za okoliš;
- ii. europskih nadzornih tijela;
- iii. Europske investicijske banke i Europskog investicijskog fonda;
- iii.a Agencije Europske unije za temeljna prava;

(b) stručnjaci koji zastupaju relevantne privatne dionike, među ostalim financijske i nefinancijske aktere na tržištu i poslovne sektore koji predstavljaju relevantne industrije te stručnjaci sa stručnim znanjem u području računovodstva i izvješćivanja;

(ba) stručnjaci koji predstavljaju civilno društvo, uključujući one sa stručnim znanjem u području okolišnih, socijalnih, radničkih i upravljačkih pitanja;

(c) stručnjaci koji su osobno imenovani s dokazanim znanjem i iskustvom u područjima obuhvaćenima ovom Uredbom;

(d) stručnjaci koji predstavljaju akademsku zajednicu, među ostalim sveučilišta, istraživačke institute i druge znanstvene organizacije, uključujući stručnjake koje imaju stručno znanje na svjetskoj razini.

2. Platforma za održivo financiranje:

(a) savjetuje Komisiju o kriterijima tehničke provjere iz članka 14. i mogućoj potrebi za ažuriranjem tih kriterija;

(b) analizira učinak kriterija tehničke provjere u smislu potencijalnih troškova i koristi njihove primjene;

(c) pomaže Komisiji u analizi zahtjeva dionika da se izrade ili revidiraju kriteriji tehničke provjere za određenu gospodarsku djelatnost;

(da) savjetuje Komisiju u mjeri u kojoj je to primjereno o mogućoj ulozi računovodstva za obračun održivosti i standarda za izvješćivanje o održivosti u podupiranju primjene kriterija tehničke provjere;

(e) prati i redovito izvješćuje Komisiju o trendovima na razini EU-u i država članica u pogledu tokova kapitala prema održivim ulaganjima;

(ea) savjetuje Komisiju o mogućoj potrebi za izradom dodatnih mjera za poboljšanje dostupnosti i kvalitete podataka;

(eaa) savjetuje Komisiju o upotrebljivosti kriterija tehničke provjere, uzimajući u obzir cilj izbjegavanja nepotrebnog administrativnog opterećenja;

(f) savjetuje Komisiju o mogućoj potrebi za izmjenom ove Uredbe;

(fa) savjetuje Komisiju o evaluaciji i razvoju politika u području održivog financiranja, među ostalim o pitanjima usklađenosti politika;

(fb) savjetuje Komisiju o postizanju drugih ciljeva održivosti, među ostalim socijalnih ciljeva;

(h) savjetuje Komisiju o funkcioniranju članka 13. i mogućoj potrebi za dopunom zahtjeva iz tog članka.

2.a Platforma uzima u obzir širok raspon stajališta dionika.

3. Platformom predsjedava Komisija, a osniva se u skladu s horizontalnim pravilima o osnivanju i radu stručnih skupina Komisije. U tom kontekstu Komisija može pozvati stručnjake s posebnim stručnim znanjem na *ad hoc* osnovi.

4. Platforma vrši svoje zadaće u skladu s načelom transparentnosti. Komisija na internetskim stranicama Komisije objavljuje zapisnike sa sastanaka Platforme kao i druge relevantne dokumente.

5. Ako sudionici na financijskim tržištima smatraju da bi se gospodarska djelatnost kojom se ne ispunjavaju kriteriji tehničke provjere utvrđeni u skladu s ovom Uredbom ili za koju kriteriji tehničke provjere još nisu utvrđeni trebala smatrati okolišno održivom, o tome mogu obavijestiti Platformu za održivo financiranje.

Članak 15.a

Nadležna tijela

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s Uredbom 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga prate usklađenost sudionika na financijskim tržištima sa zahtjevima utvrđenima u člancima 4.alfa, 4.beta i 4.gama ove Uredbe. Sva nadležna tijela imaju sve nadzorne i istražne ovlasti koje su potrebne za izvršavanje njihovih funkcija na temelju ove Uredbe.

2. Za potrebe ove Uredbe, sva nadležna tijela međusobno surađuju i bez neopravdanog odlaganja međusobno dijele informacije koje su relevantne za izvršavanje njihovih dužnosti na temelju ove Uredbe.

Članak 15.b

Mjere i sankcije

Države članice utvrđuju pravila o mjerama i sankcijama primjenjivima na povrede članka 4. (stavaka alfa, beta i gama). Predviđene mjere i sankcije moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 16.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. delta stavka 3., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 2., članka 9. stavka 2., članka 10. stavka 2. i članka 11. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme od [unijeti datum stupanja na snagu ove Uredbe].
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Komisija prikuplja sve potrebno stručno znanje prije donošenja i tijekom izrade delegiranih akata, među ostalim savjetovanjem sa stručnjacima iz Stručne skupine država članica za održivo financiranje (Stručna skupina država članica) iz članka 16.b. Prije donošenja delegiranog akta Komisija djeluje u skladu s načelima i postupcima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. delta stavka 3., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 2., članka 9. stavka 2., članka 10. stavka 2. i članka 11. stavka 2. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 16.b

Stručna skupina država članica

1. Stručna skupina država članica za održivo financiranje (Stručna skupina država članica) savjetuje Komisiju o primjerenosti kriterija tehničke provjere i pristupu Platforme iz članka 15. u vezi s izradom kriterija u skladu s člankom 14.
2. Komisija obavješćuje države članice u okviru redovitih sastanaka Stručne skupine kako bi se olakšala pravodobna razmjena mišljenja između država članica i Komisije, posebno u pogledu ključnih rezultata Platforme poput novih kriterija provjere ili njihovih bitnih ažuriranja odnosno nacrtâ izvješća.

Članak 16.c

Izmjene Uredbe 2019/2088 (Uredba o objavama)

Uredba 2019/2088 (Uredba o objavama) mijenja se kako slijedi:

Članak 2.

„novi članak 2. Europska nadzorna tijela, u okviru Zajedničkog odbora, izrađuju nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi razradila pojedinosti o prikazu i sadržaju informacija u pogledu načela da se „ne nanosi bitna šteta” iz članka 2. stavka 17. u skladu sa sadržajem, metodologijama i prikazom pokazateljâ u vezi sa štetnim učincima iz članka 4. stavaka 6. i 7.

Europska nadzorna tijela Komisiji podnose nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka do 1. prosinca 2020.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.”

Članak 8.

Transparentnost promicanja okolišnih ili socijalnih obilježja u predugovornim objavama

„novi članak 2.a Ako sudionici na financijskim tržištima stavljaju na raspolaganje financijski proizvod iz članka 4.beta Uredbe o taksonomiji, u informacije koje se trebaju objaviti na temelju članka 6. stavaka 1. i 3. uključuju informacije na temelju članka 4.beta Uredbe o taksonomiji.”

„novi članak 4. Europska nadzorna tijela, u okviru Zajedničkog odbora, izrađuju nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi razradila pojedinosti o prikazu i sadržaju informacija iz novog članka 2.a ove Uredbe.

Pri izradi nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka, europska nadzorna tijela uzimaju u obzir različite vrste financijskih proizvoda, njihova obilježja i razlike među njima te cilj da objave budu točne, poštene, jasne, nedvosmislene, jednostavne i sažete, a kako bi postigla taj cilj, prema potrebi mijenjaju regulatorne tehničke standarde iz stavka 3. U nacrtu regulatornih tehničkih standarda uzimaju se u obzir datumi primjene iz članka 18. stavka 2. točaka (a) i (b) Uredbe o taksonomiji u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. te uredbe.

Europska nadzorna tijela Komisiji podnose nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka do 1. lipnja 2021. u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. stavka 1. i članka 5. stavka 2. Uredbe o taksonomiji te do 1. lipnja 2022. u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. stavaka 3., 4., 5. i 6. Uredbe o taksonomiji.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.”

Članak 9.

Transparentnost održivih ulaganja u predugovornim objavama

„novi članak 2.a Sudionici na financijskim tržištima u informacije koje treba objaviti na temelju članka 6. stavaka 1. i 3. uključuju informacije na temelju članka 4.alfa Uredbe o taksonomiji.”

„novi članak 6. Europska nadzorna tijela, u okviru Zajedničkog odbora, izrađuju nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi razradila pojedinosti o prikazu i sadržaju informacija iz novog članka 2.a ove Uredbe.

Pri izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka europska nadzorna tijela uzimaju u obzir različite vrste financijskih proizvoda, njihove ciljeve kako je navedeno u stavcima 1., 2. i 3. i razlike među njima te cilj da objave budu točne, poštene, jasne, nedvosmislene, jednostavne i sažete, a kako bi postigla taj cilj, prema potrebi mijenjaju regulatorne tehničke standarde iz stavka 5. U nacrtu regulatornih tehničkih standarda uzimaju se u obzir datumi primjene iz članka 18. stavka 2. točaka (a) i (b) Uredbe o taksonomiji u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. te uredbe.

Europska nadzorna tijela Komisiji podnose nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka do 1. lipnja 2021. u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. stavka 1. i članka 5. stavka 2. Uredbe o taksonomiji te do 1. lipnja 2022. u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. stavaka 3., 4., 5. i 6. Uredbe o taksonomiji.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.”

Članak 11.

Transparentnost promicanja okolišnih ili socijalnih obilježja i održivih ulaganja u periodičnim izvješćima

„novi članak 11. stavak 1. točka (c) za financijski proizvod na koji se primjenjuje članak 4.alfa Uredbe o taksonomiji, informacija na temelju članka 4.alfa te uredbe;

novi članak 11. stavak 1. točka (d) za financijski proizvod na koji se primjenjuje članak 4.beta Uredbe o taksonomiji, informacija na temelju članka 4.beta te uredbe.”

„novi članak 5. Europska nadzorna tijela, u okviru Zajedničkog odbora, izrađuju nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi razradila pojedinosti o prikazu i sadržaju informacija iz novog članka 11. stavka 1. točaka (c) i (d) ove Uredbe.

Pri izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka europska nadzorna tijela uzimaju u obzir različite vrste financijskih proizvoda, njihova obilježja i ciljeve te razlike među njima te, prema potrebi, mijenjaju regulatorne tehničke standarde iz stavka 4. U nacrtu regulatornih tehničkih standarda uzimaju se u obzir datumi primjene iz članka 18. stavka 2. točaka (a) i (b) Uredbe o taksonomiji u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. te uredbe. Europska nadzorna tijela ažuriraju regulatorne tehničke standarde s obzirom na regulatorni i tehnološki razvoj.

Europska nadzorna tijela Komisiji podnose nacrt regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka do 1. lipnja 2021. u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. stavka 1. i članka 5. stavka 2. Uredbe o taksonomiji te do 1. lipnja 2022. u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. stavaka 3., 4., 5. i 6. Uredbe o taksonomiji.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 1094/2010 i (EU) br. 1095/2010.”

POGLAVLJE III.

Završne odredbe

Članak 17.

Preispitivanje

Komisija do [dvije godine nakon stupanja na snagu] i nakon toga svake tri godine objavljuje izvješće o primjeni ove Uredbe. U izvješću se evaluira sljedeće:

- (a) napredak u provedbi ove Uredbe s obzirom na izradu kriterija tehničke provjere okolišno održivih gospodarskih djelatnosti;
- (b) moguća potreba za revidiranjem i dopunom kriterija utvrđenih u ovoj Uredbi za određivanje toga je li određena gospodarska djelatnost okolišno održiva;
- (c) uporaba definicije okolišno održivih ulaganja u pravu Unije i na razini država članica, uključujući odredbe potrebne za uspostavu mehanizama za provjeru usklađenosti s kriterijima utvrđenima u ovoj Uredbi;
- (d) djelotvornost taksonomije u usmjeravanju privatnih ulaganja u održive djelatnosti, a posebno u pogledu tokova kapitala u privatna poduzeća i druge pravne subjekte, osobito vlasničkog kapitala, s jedne strane s pomoću financijskih proizvoda iz ove Uredbe te, s druge strane, s pomoću drugih financijskih proizvoda, pri primjeni kriterija tehničke provjere;

(e) pristup sudionika na financijskim tržištima iz ove Uredbe i ulagatelja pouzdanim, pravodobnim i provjerljivim informacijama i podacima o trgovačkim društvima i drugim pravnim subjektima, uzimajući u obzir povezano administrativno opterećenje, kao i načinima provjere takvih podataka, koji su nužni za utvrđivanje stupnja ispunjenosti tih kriterija tehničke provjere i osiguravanje usklađenosti s tim kriterijima, uzimajući u obzir subjekte u koje se ulaže unutar i izvan područja primjene Uredbe te, u oba slučaja, s obzirom na vlasnički kapital i dužnički kapital;

(f) odredbe o nadzoru iz članaka 15.a i 15.b.

Komisija do 31. prosinca 2021. objavljuje izvješće u kojem se opisuju odredbe potrebne za proširenje područja primjene ove Uredbe radi:

(a) daljnjeg razvoja postojeće taksonomije i širenja njezina područja primjene izvan okolišno održivih gospodarskih djelatnosti kako bi se obuhvatile gospodarske djelatnosti koje nemaju bitan učinak na okolišnu održivost, kao i djelatnosti koje bitno štete okolišnoj održivosti, te radi preispitivanja primjerenosti specifičnih zahtjeva za objavama u vezi s prijelaznim i poticajnim djelatnostima;

(b) obuhvaćanja drugih ciljeva održivosti, među ostalim socijalnih ciljeva.

2. Komisija do [dvije godine nakon stupanja na snagu] procjenjuje djelotvornost savjetodavnih postupaka za izradu kriterija tehničke provjere utvrđenih ovom Uredbom.

Članak 18.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Članci 4., 4.alfa, 4.beta, 4.gama i 4.delta primjenjuju se:
 - (a) u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. točaka 1. i 2. do 31. prosinca 2021.;
 - (b) u pogledu okolišnih ciljeva iz članka 5. točaka od 3. do 6. do 31. prosinca 2022.
3. Članak 4. stavak 1. ne primjenjuje se na programe poreznih poticaja na temelju certifikata koji su postojali i prije stupanja na snagu ove Uredbe za utvrđivanje zahtjeva za financijske proizvode kojima se žele financirati održivi projekti.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik
